

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.12.2010
COM(2010) 733 final

2010/0353 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind sistemele din domeniul calității produselor agricole

SEC(2010) 1524 final
SEC(2010) 1525 final

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Pachetul privind calitatea constă într-un set de propuneri care urmăresc instituirea unei politici coerente în domeniul calității produselor agricole, menită a ajuta fermierii să transmită mai ușor calitățile, caracteristicile și proprietățile produselor agricole și a asigura informarea adecvată a consumatorilor. Pachetul privind calitatea include:

- o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole [COM(2010) XXXX];
- o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 (privind organizarea comună a pieței unice) în ceea ce privește standardele de comercializare pentru produsele agricole [COM(2010) XXXX];
- orientări de stabilire a bunelor practici de dezvoltare și exploatare a sistemelor de certificare privind produsele agricole și alimentare [C(2010) XXXX]; și
- orientări privind etichetarea alimentelor pentru care se folosesc ingrediente cu denumiri de origine protejate (DOP) și indicații geografice protejate (IGP) [C(2010)XXXX].

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Fermierii și producătorii de produse agricole se confruntă cu presiuni concurențiale generate de reforma politicii în domeniu, de globalizare, de concentrarea puterii de negociere în sectorul comerțului cu amănuntul și de starea economiei. În același timp, consumatorii își îndreaptă tot mai mult preferințele spre produse autentice, obținute prin metode specifice și tradiționale. Pentru a răspunde acestor cerințe, diversitatea și calitatea producției agricole a Uniunii Europene trebuie să reprezinte un punct forte și o sursă de avantaj concurențial importante pentru fermierii din Uniune.

Totuși, pentru a fi informați corespunzător în privința caracteristicilor produsului agricol și a proprietăților sale de producție, consumatorii și cumpărătorii trebuie să primească informații precise și fiabile prin intermediul etichetelor. Elementul central al politicii Uniunii Europene în domeniul calității produselor agricole este preocuparea de a oferi producătorilor instrumentele adecvate pentru informarea cumpărătorilor și a consumatorilor privind caracteristicile produselor și proprietățile lor de producție agricolă și de a-i proteja împotriva practicilor comerciale neloiale.

Majoritatea instrumentelor sunt puse deja în practică la nivelul Uniunii Europene. Analizele și discuțiile purtate împreună cu părțile interesate au arătat că aceste instrumente pot fi ameliorate, simplificate și pot deveni mai coerente. „Pachetul privind calitatea” urmărește să îmbunătățească legislația Uniunii atât în domeniul calității, cât și în ceea ce privește funcționarea sistemelor naționale și private de certificare, astfel încât acestea să devină mai simple, mai transparente și mai ușor de înțeles, adaptabile la inovare și mai puțin împovărătoare pentru producători și administrații.

1.2. Contextul general

Începând din anii '90, politica Uniunii Europene în domeniul calității produselor agricole a fost strâns identificată cu trei sisteme instituite la nivelul Uniunii, și anume cele referitoare la denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, la agricultura ecologică și la specialitățile tradiționale garantate. În plus, încă de la instituirea politicii agricole comune, standardele comerciale ale Uniunii oferă un cadru legislativ pentru o concurență loială și pentru funcționarea corectă a pieței. În ultimul deceniu, la aceste standarde și sisteme ale Uniunii s-a adăugat o creștere a numărului de sisteme de certificare în sectorul privat – prin care se urmărește garantarea pentru consumatori a unor caracteristici și proprietăți care oferă valoare adăugată, precum și respectarea standardelor de bază prin certificarea programelor de asigurare a calității.

În 2006, în contextul reformării sistemului referitor la denumirile de origine și indicațiile geografice protejate, Comisia s-a angajat să efectueze, în viitor, o reexaminare politică a funcționării regulamentului și a evoluției sale viitoare¹.

În 2007 a avut loc o conferință importantă, intitulată „Certificarea calității alimentelor – valoare adăugată produselor agricole”, în cadrul căreia au fost prezentate toate tipurile de sisteme din domeniul calității. Conferința a avut ca rezultat Cartea verde din 2008 privind calitatea produselor agricole², în urma căreia s-au primit peste 560 de răspunsuri detaliate ale părților interesate, aceste contribuții fiind luate în considerare la elaborarea Comunicării din 2009 privind politica în domeniul calității produselor agricole³. Aceasta a stabilit următoarele orientări strategice:

- îmbunătățirea comunicării între fermieri, cumpărători și consumatori în ceea ce privește calitățile produselor agricole;
- creșterea coerenței între instrumentele politicii Uniunii Europene în domeniul calității produselor agricole și
- reducerea complexității, în vederea facilitării utilizării și înțelegerii de către fermieri, producători și consumatori a diverselor sisteme și mențiuni de etichetare.

1.3. Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Legislația Uniunii Europene prevede un sistem pentru protejarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice în ceea ce privește produsele agricole și alimentare. În 1992, în Uniunea Europeană a fost creat un sistem de reglementare armonizat, prin care producătorii cu know-how recunoscut pot înregistra denumiri

¹ Addendum la proiectul de proces-verbal; a 2720-a sesiune a Consiliului UE (Agricultură și pescuit), 20.3.2006 (7702/06 ADD1).

² COM(2008) 641, 15.10.2008

³ COM(2009) 234, 28.5.2009

valoroase de produse agricole și alimentare fabricate conform unui caiet de sarcini într-o anumită zonă geografică⁴.

Tot în 1992, în cadrul sistemului referitor la specialitățile tradiționale garantate a fost instituit un registru de denumiri de specialități alimentare cu caracter tradițional datorat compoziției sau a metodelor de producție tradiționale utilizate⁵.

În ceea ce privește standardele de comercializare, există un amplu corpus legislativ dezvoltat în special pe bază sectorială, sub formă de regulamente și directive adoptate la nivelul Consiliului și al Comisiei.

În plus, datorită mențiunilor de calitate facultative, reglementate în cadrul standardelor de comercializare, termenii care descriu caracteristici care oferă valoare adăugată sau proprietăți de producție agricolă sau de prelucrare nu sunt folosiți abuziv pe piață și pot fi utili consumatorilor pentru a identifica diferitele calități ale unui produs.

1.4. Coerența cu alte politici

Politica în domeniul calității produselor agricole este una dintre componentele politicii agricole comune. Comunicarea recentă⁶ a Comisiei privind politica pentru perioada de după 2013 a identificat o serie de provocări importante, printre care se numără menținerea diversității activităților agricole în zonele rurale și creșterea competitivității, la care își va aduce contribuția politica în domeniul calității produselor agricole. Această politică este conformă, de asemenea, cu prioritățile pe care Uniunea Europeană și le-a stabilit în Comunicarea 2020⁷, în special cu obiectivul promovării unei economii mai competitive, politica în domeniul calității reprezentând una dintre cheile de boltă ale competitivității UE în domeniul agricol.

Prezenta propunere este corelată și coerentă cu politicile privind protecția și informarea consumatorilor, piața unică și concurența, precum și cu politica comercială externă.

2. REZULTATELE CONSULTĂRIILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Consultări

Au fost consultate numeroase părți interesate. Principalele mijloace de consultare au fost Grupul consultativ privind calitatea producției agricole și consultările privind Cartea verde⁸, finalizate printr-o conferință la nivel înalt organizată de președinția

⁴ Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, 31.3.2006, p. 12), care a abrogat și înlocuit Regulamentul (CEE) nr. 2081/92. Sisteme de indicații geografice există, de asemenea, în sectorul vitivinicol, precum și pentru băuturi spirtoase și vinuri aromatizate.

⁵ Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare (JO L 93 31.3.2006 p.1-11)

⁶ COM(2010) 672 final, 18.11.2010

⁷ COM(2010) 2020, 3.3.2010

⁸ Între 15 octombrie și 31 decembrie 2008.

cehă în martie 2009. În cadrul reuniunii din iunie 2009, Consiliul de Miniștri a adoptat concluzii⁹ privind comunicarea. În martie 2010, Parlamentul European a adoptat rezoluția privind „Politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată?”¹⁰. Au fost adoptate avize de către Comitetul Economic și Social European, în ianuarie 2010¹¹, și de către Comitetul Regiunilor, în februarie 2010¹².

2.2. Principalele rezultate ale consultărilor

În general, părțile interesate au salutat orientările stabilite în comunicarea din 2009. Principalele opinii exprimate au fost următoarele:

- În ceea ce privește denumirile de origine și indicațiile geografice, a fost respinsă propunerea de simplificare a sistemului prin combinarea celor două instrumente („denumirea de origine protejată” și „indicația geografică protejată”). Fuzionarea sistemelor existente (pentru vinuri, băuturi spirtoase, vinuri aromatizate și produse agricole și alimentare) a fost bine primită de majoritatea părților interesate, cu excepția celor din sectorul vitivinicol și din cel al băuturilor spirtoase. Comisia a fost încurajată să continue simplificarea, clarificarea și eficientizarea sistemelor, dar și să stimuleze recunoașterea internațională a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice.
- În ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate, părțile interesate au sprijinit aproape unanim menținerea sistemului STG, subliniind potențialul și importanța acestuia pentru producătorii de produse tradiționale care nu pot fi încadrate în sistemul indicațiilor geografice. Unele părți interesate au solicitat simplificarea sistemului, mai ales prin renunțarea la posibilitatea de a înregistra denumiri fără a le rezerva, precum și eficientizarea acestuia. Părțile interesate reprezentând producători de produse care fac obiectul denumirilor de origine și indicațiilor geografice au sugerat că sistemul poate reprezenta o cale de comercializare a unor astfel de produse, în special atunci când acestea sunt utilizate ca ingrediente.
- În ceea ce privește standardele de comercializare, părțile interesate au salutat, în general, simplificarea acestora, dar și menționarea locului de proveniență agricolă pe etichete și continuarea dezvoltării mențiunilor de calitate facultative.
- A fost ridicată problema necesității de a răspunde nevoilor micilor producători, pentru care sistemele UE de denumiri de origine, de indicații geografice și de specialități tradiționale garantate sunt prea împovărătoare.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/ro/09/st10/st10722.ro09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0088+0+DOC+XML+V0//RO>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=RO

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cd\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=ro

2.3. Evaluarea impactului

În urma comunicării din 2009 și ținând cont de principalele reacții la aceasta, au fost elaborate două analize de impact, în vederea explorării opțiunilor identificate în comunicare. Acestea s-au referit la denumirile de origine și indicațiile geografice, precum și la specialitățile tradiționale garantate.

În ceea ce privește **indicațiile geografice**, analiza a demonstrat necesitatea puternic motivată a unui sistem referitor la indicațiile geografice la nivelul Uniunii și a respins, din cauza eficienței și eficacității lor reduse, alternativele la un astfel de sistem (inclusiv coreglementarea și autoreglementarea sectorului, nicio acțiune la nivelul Uniunii Europene, protecția oferită de Acordul internațional de la Lisabona¹³, înlocuirea cu un sistem de notificare pentru indicații geografice naționale și protejarea prin intermediul actualei mărci comunitare colective). Analiza de impact a evidențiat numeroase motive care justifică reducerea complexității și facilitarea aplicării prin fuzionarea sistemului pentru produse agricole și alimentare cu cele din sectoarele băuturilor alcoolice, ținând totodată seama de particularitățile fiecărui sistem. Cu toate acestea, analiza de impact a recunoscut opoziția unora dintre părțile interesate față de această opțiune.

Analiza datelor referitoare la prețuri a arătat că veniturile obținute de producători din vânzarea produselor cu denumire de origine protejată (DOP) și a celor cu indicație geografică protejată (IGP) sunt mai ridicate decât în cazul produselor fără denumire sau indicație, precum și faptul că produsele DOP se vând la un preț mai ridicat decât produsele IGP. Valoarea totală a produselor agricole și alimentare vândute în cadrul sistemelor DOP și IGP este de 14,2 miliarde EUR (1997), la prețuri de vânzare angro, și este estimată la 21 miliarde EUR la prețuri de consum. În ceea ce privește comerțul pe piața internă, 18,4 % dintre produsele DOP și IGP sunt comercializate în afara statului membru de producție.

Analiza de impact a constatat că fuzionarea instrumentelor referitoare la denumirea de origine protejată (DOP) și indicația geografică protejată (IGP) ar diminua avantajele asociate, din punctul de vedere al valorii adăugate, identificării DOP. În ceea ce privește impactul asupra mediului, studiile arată că unele dintre produsele DOP și IGP provin din sisteme agricole cu intensitate redusă și sunt asociate unei înalte valori ecologice. Aceste DOP și IGP oferă o bază economică pentru bunurile publice de mediu. Conform opțiunilor păstrate pentru a fi analizate, producătorii pot include, în cazuri justificate, condițiile de mediu.

În ceea ce privește **specialitățile tradiționale garantate**, au fost analizate trei opțiuni: introducerea termenului „tradițional” ca mențiune de calitate facultativă și renunțarea la sistemul actual; nicio acțiune la nivelul UE; și simplificarea sistemului actual (permițând doar înregistrarea cu rezervarea denumirii). Analiza de impact a arătat că, în ceea ce privește denumirile protejate, renunțarea la sistemul STG ar duce la pierderea beneficiilor economice și sociale ale protejării la nivelul UE și a fost considerată inacceptabilă de părțile interesate și de organul legislativ al UE. În plus, opțiunea de proteja denumiri în întreaga piață unică a fost identificată ca o funcție care poate fi realizată în mod eficace numai la nivelul Uniunii. Aplicarea redusă, în

¹³ Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine (1958)

prezent, a sistemului de specialități tradiționale garantate (STG) a determinat disponibilitatea unei cantități reduse de date. Studiile de caz și sondajele dezvăluie existența unor impacturi economice și sociale pozitive, între care se numără păstrarea formelor tradiționale de producție, posibilitatea de a obține derogări de la normele de igienă în cazul metodelor de producție tradiționale și valoarea adăugată din punct de vedere economic a înregistrării STG.

În ceea ce privește denumirile neprotejate, s-a constatat însă că opțiunea renunțării ar avea un impact economic și social redus, deoarece această funcție poate fi preluată de sistemele naționale sau regionale și a fost deja preluată cu succes de câteva sisteme naționale; prin urmare, din acest punct de vedere a fost dificil de susținut, pe baza unor motive legate de subsidiaritate, opțiunea unor acțiuni la nivelul Uniunii.

Din punct de vedere social, s-a constatat că denumirile DOP, IGP și STG contribuie la continuarea formelor tradiționale de producție, în beneficiul producătorilor și al consumatorilor deopotrivă.

Cu toate acestea, atât în cazul indicațiilor geografice, cât și în cazul specialităților tradiționale garantate, analizele de impact au evidențiat eșecul generalizat al acestor sisteme de a atrage participarea **producătorilor foarte mici**; în ciuda faptului că micii producători sunt adesea asociați cu produsele artisanale, metodele tradiționale și comercializarea locală, sistemele Europene sunt considerate împovărătoare în ceea ce privește aplicarea, necesită controale costisitoare și impun respectarea unui caiet de sarcini. Prin urmare, vor mai fi efectuate și alte studii și analize, în vederea evaluării problemelor cu care se confruntă micii producători din punctul de vedere al participării la sistemele de calitate ale Uniunii. Pe baza rezultatelor acestei analize, Comisia ar putea propune acțiuni corespunzătoare.

În ceea ce privește **standardele de comercializare**, pe lângă evaluarea de impact realizată deja în contextul comunicării din 2009, vor mai fi efectuate evaluări de impact, după caz, referitoare la propunerile privind standardele specifice în contextul competențelor delegate pentru care alinierea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 la Tratatul de la Lisabona a prevăzut un cadru legislativ.

Textele analizelor de impact pot fi consultate la adresa:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Rezumatul acțiunii propuse

Regulamentul unic privind sistemele din domeniul calității produselor agricole prezintă trei sisteme complementare (denumiri de origine și indicații geografice; specialități tradiționale garantate; mențiuni de calitate facultative) grupate într-o singură structură de reglementare, supervizate de un comitet unic pentru politica în domeniul calității. Un regulament separat se referă la standardele de comercializare.

3.1.1. *Denumiri de origine și indicații geografice, excluzând vinurile, vinurile aromatizate și băuturile spirtoase.*

Propunerea menține și consolidează sistemul referitor la produsele agricole și alimentare, dar nu reunește sistemele referitoare la indicațiile geografice pentru vinuri, băuturi spirtoase sau vinuri aromatizate. Având în vedere reformele relativ recente ale legislației în domeniul vinurilor și băuturilor spirtoase, sistemele ar trebui să rămână distincte în această etapă. Acest aspect poate fi reanalizat ulterior. Între timp, normele privind sistemul referitor la produsele agricole și alimentare vor fi armonizate, atunci când va fi cazul, cu cele referitoare la vinuri.

Principalele elemente menite a întări și simplifica sistemul sunt următoarele:

- recunoașterea rolurilor și responsabilităților grupurilor¹⁴ care solicită înregistrarea denumirilor în ceea ce privește monitorizarea, promovarea și comunicarea;
- consolidarea și clarificarea nivelului de protecție a denumirilor înregistrate și a simbolurilor comune ale Uniunii;
- procedura de înregistrare a denumirilor este scurtată;
- rolurile care revin statelor membre și grupurilor care solicită înregistrarea au fost clarificate în ceea ce privește aplicarea protecției denumirilor înregistrate în întreaga Uniune Europeană, și
- definițiile denumirilor de origine și indicațiilor geografice sunt mai îndeaproape armonizate cu utilizarea lor la nivel internațional.

Propunerea simplifică procesul actual de înregistrare a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice prin reducerea perioadelor de timp. În plus, sunt clarificate anumite aspecte juridice, iar terminologia este aliniată cu legislația adoptată recent privind indicațiile geografice pentru vinuri. De asemenea, sunt prevăzute norme comune minime privind controalele oficiale prin care se verifică dacă produsul respectă caietul de sarcini și se asigură etichetarea corectă pe piață. Domeniul de aplicare al regulamentului rămâne același (produse agricole pentru consum uman și anumite alte produse), fiind adăugată ciocolata neagră.

3.1.2. *Specialități tradiționale garantate*

Propunerea menține sistemul de rezervare a denumirilor specialităților tradiționale garantate în Uniunea Europeană, dar elimină opțiunea de a înregistra denumirile fără a le rezerva. Funcția de popularizare (dar nu și de protejare) a produselor tradiționale este realizată cel mai eficient la nivel național (sau regional), iar intervenția Uniunii Europene nu poate fi justificată. Sistemul reînnoit al Uniunii Europene referitor la specialitățile tradiționale garantate este simplificat (proces de înregistrare raționalizat prin scurtarea perioadelor de timp, proceduri aliniate la cele pentru DOP și IGP) și orientat din câteva puncte de vedere: criteriul tradiției este extins la 50 de ani (de la 25 de ani) pentru a consolida credibilitatea sistemului; sistemul este restrâns la

¹⁴ Orice asociație, indiferent de alcătuirea sau forma ei juridică, de producători sau prelucrători ai aceluiași produs.

alimentele preparate și la produsele prelucrate, iar definițiile și cerințele procedurale sunt substanțial simplificate, pentru a ameliora înțelegerea sistemului.

3.1.3. *Mențiuni de calitate facultative*

În ceea ce privește mențiunile de calitate facultative, care au în comun cu sistemele de calitate faptul că sunt facultative și că ajută fermierii să identifice caracteristicile și proprietățile care oferă produsului valoare adăugată pe piață, se propune ca acestea să fie introduse în prezentul regulament. Mențiunile de calitate facultative nu sunt modificate în ceea ce privește conținutul, ci sunt adaptate cadrului legislativ al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Vor mai fi efectuate studii și analize în vederea evaluării problemelor cu care se confruntă producătorii de produse montane din punctul de vedere al etichetării produselor lor pe piață. Pe baza rezultatelor acestei analize, Comisia ar putea propune acțiuni corespunzătoare.

3.1.4. *Standarde de comercializare*

Având în vedere comunicarea Comisiei privind politica în domeniul calității produselor agricole și dezbaterile ulterioare, este evident că standardele de comercializare pot contribui la ameliorarea atât a condițiilor economice de producție și comercializare, cât și a calității acestor produse. Măsurile de gestionare a pieței cuprind deja o cerință minimă pentru calitate „bună, corectă și vandabilă”. Extinderea acestor cerințe minime la produsele care nu sunt vizate de standarde specifice poate fi utilă, oferind consumatorilor siguranța calității de bază a produselor pe care le cumpără.

Propunerea ține cont, de asemenea, de necesitatea alinierii la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ceea ce presupune că atribuțiile de adoptare și dezvoltare de standarde vor fi delegate Comisiei.

Conform acestui nou cadru, în toate sectoarele va fi introdus un temei juridic care prevede obligativitatea marcării locului de proveniență agricolă. Acest lucru permite Comisiei, în urma unor evaluări de impact adecvate și de la caz la caz, să adopte acte delegate privind posibila marcă obligatorie pe etichetă a locului de proveniență agricolă la nivelul geografic corespunzător, în vederea satisfacerii cerințelor de transparență și informare a consumatorilor. Unul dintre primele sectoare care urmează a fi examinate va fi sectorul lactatelor. În același timp, Comisia prevede menținerea, în viitor, a indicației de origine obligatorii în sectoarele în care aceasta există deja.

3.2. **Temei juridic (dacă este necesar, justificați alegerea temeiului juridic)**

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 43 alineatul (2) și, în ceea ce privește titlul II, articolul 118 alineatul (1).

3.3. **Principiile subsidiarității și proporționalității**

În ceea ce privește **subsidiaritatea**, sistemele referitoare la *denumirile de origine și indicațiile geografice, specialitățile tradiționale garantate și mențiunile de calitate facultative* prevăd protejarea sau rezervarea pe întreg teritoriul Uniunii Europene a

denumirilor și mențiunilor care oferă valoare adăugată. Astfel, producătorilor care nu îndeplinesc cerințele nu le este permis să utilizeze mențiunile. Dacă ar fi protejate individual de către statele membre, mențiunile și denumirile ar beneficia de niveluri diferite de protecție în fiecare stat membru, ceea ce ar putea induce în eroare consumatorii, afecta comerțul în interiorul Uniunii și permite concurența inegală în comercializarea de produse identificate prin denumiri și mențiuni de calitate. Stabilirea unor astfel de drepturi pentru întreaga Uniune Europeană se poate face în mod eficace și eficient numai la nivelul Uniunii. Din punctul de vedere al valorii, 18 % dintre produsele vândute în cadrul sistemului pentru DOP și IGP sunt comercializate în afara statului membru de origine și se prevalează de protecția proprietății intelectuale prevăzută de sistemul de la nivelul UE. În ceea ce privește denumirile protejate în cadrul sistemului STG, vânzările de pe piața internă sunt semnificative pentru producătorii în cauză. Mențiunile de calitate facultative se aplică, de asemenea, unor fluxuri comerciale semnificative în interiorul Uniunii, iar definițiile și sensurile divergente ar împiedica buna funcționare a pieței.

Sistemele referitoare la *denumirile de origine și indicațiile geografice*, precum și la *specialitățile tradiționale garantate* se bazează pe simboluri ale Uniunii menite să transmită informații privind caracteristicile fiecărui sistem de calitate. Pentru a asigura recunoașterea simbolurilor de către consumatorii din întreaga Uniune Europeană, facilitând astfel înțelegerea sistemului și comerțul transfrontalier de produse de calitate, simbolurile trebuie să fie stabilite la nivelul Uniunii.

Prelucrarea și analizarea cererilor de înregistrare a unor *denumiri de origine și indicații geografice* și a unor *specialități tradiționale garantate* reprezintă o sarcină care nu trebuie să fie desfășurată la nivelul Uniunii Europene, cu excepția câtorva elemente. Acestea includ evaluarea eligibilității pentru protejarea denumirilor în Uniunea Europeană, apărarea drepturilor utilizatorilor anteriori ai denumirilor (în special cei din exteriorul statului membru în care a fost depusă cererea) și verificarea eventualelor erori flagrante din conținutul cererilor. Cu toate acestea, prima analiză detaliată a unei cereri poate fi efectuată într-o manieră mai eficientă și eficace la nivel național.

Sistemele de etichetare concepute pentru a identifica produsele cu anumite calități, dar care nu aduc atingere protejării sau rezervării denumirilor în Uniunea Europeană, pot fi gestionate în mod mai eficace de către autoritățile naționale. Din acest motiv, prin revizuirea propusă a sistemului de *specialități tradiționale garantate* se renunță la opțiunea de a înregistra denumiri care nu sunt protejate.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 referitor la controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare, responsabilitatea controalelor aferente tuturor sistemelor revine mai întâi autorităților naționale competente. Supravegherea activităților de control ale statului membru trebuie să se desfășoare la nivelul Uniunii, în scopul menținerii credibilității sistemelor din întreaga Uniune Europeană cuprinse în legislația alimentară, în conformitate cu principiile prevăzute în regulamentul respectiv.

În ceea ce privește **proporționalitatea**, sistemele referitoare la *denumirile de origine și indicațiile geografice* și la *specialitățile tradiționale garantate* presupun respectarea unui caiet de sarcini strict și controale eficace asupra producției, toate acestea putând fi împovărătoare pentru producători. O astfel de conformitate este

totuși necesară și proporțională pentru a susține credibilitatea sistemului și a oferi consumatorului o garanție efectivă în acest sens. Fără o astfel de garanție, consumatorul nu va fi înclinat să achite un preț echitabil pentru produsele de calitate oferite. Din contră, sistemele referitoare la *mențiunile de calitate facultative* se bazează în primul rând pe declarațiile de conformitate ale producătorilor, confirmate de controale agricole obișnuite efectuate de statele membre în funcție de evaluarea de risc. Deoarece condițiile de participare la aceste sisteme sunt mai permissive decât cele aferente denumirilor de origine și indicațiilor geografice și specialităților tradiționale garantate, sistemul simplificat de participare și control este proporționat.

Sistemele de calitate sunt o componentă esențială a strategiei de dezvoltare a politicii agricole comune care permite și încurajează fermierii din Uniunea Europeană să își dezvolte experiența de comercializare a unor produse de înaltă calitate și cu proprietăți de producție și caracteristici care oferă valoare adăugată. Astfel, este deosebit de important ca toți fermierii să aibă acces la aceste sisteme. Prin urmare, în timp ce fermierii trebuie să decidă în cunoștință de cauză să își asume angajamentul de a comercializa produse de calitate în temeiul acestor sisteme, precum și poverile aferente acestui angajament, beneficiile de ordin strategic pentru sectorul agricol și consumatori se materializează doar dacă fiecare fermier are acces la sisteme atunci când dorește acest lucru. Din acest motiv, aplicarea sistemului de către fiecare stat membru pe teritoriul său este proporțională cu obiectivul.

3.4. Alegerea instrumentelor

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole înlocuiește Regulamentele (CE) nr. 509/2006 și (CE) nr. 510/2006 ale Consiliului și include dispozițiile în vigoare referitoare la mențiunile de calitate facultative prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole¹⁵ și de Directiva 2001/110/CE privind mierea¹⁶.

Regulamentul este însoțit de o propunere legislativă paralelă privind standardele de comercializare, care include un regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului aliniat la normele TFUE.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Niciunul dintre sistemele UE în cauză nu are implicații bugetare.

Cu toate acestea, s-a demonstrat că este necesar un rol mai activ al Comisiei în protejarea denumirilor din cadrul sistemelor de calitate și a simbolurilor Uniunii, în special în țările terțe. Acest obiectiv necesită resurse bugetare suplimentare. Acestea sunt prezentate în cadrul declarației financiare.

¹⁵ JO L 299, 16.11.2007, p. 45.

¹⁶ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

5. ELEMENTE OPȚIONALE: SIMPLIFICAREA

Regulamentul propus simplifică administrarea sistemelor prin reunirea în cadrul unui singur instrument legislativ a mai multor sisteme diferite din domeniul calității produselor agricole, precum și a mențiunilor de calitate facultative. Această măsură asigură coerența între instrumente și o înțelegere mai ușoară a sistemelor de către părțile interesate. Propunerea clarifică și simplifică dispozițiile pentru statele membre, care sunt primele responsabile pentru aplicarea și controlul sistemelor.

Elementele principale ale simplificării sunt următoarele:

- atunci când este posibil, o combinație a normelor privind procedurile de aplicare și controlul aplicării, cu beneficii în ceea ce privește coerența normelor din toate sistemele și cu eliminarea inconsecvențelor dintre procedurile actuale;
- scurtarea și simplificarea procedurilor, atunci când acest lucru este posibil;
- introducerea unor clarificări, în special în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală;
- introducerea unor concepte mai simple și mai ușor de înțeles, în special în ceea ce privește sistemul specialităților tradiționale garantate;
- instituirea unui comitet unic pentru toate sistemele (comitetul pentru politica în domeniul calității). Acesta înlocuiește cele două comitete existente în prezent: cel pentru sistemul referitor la denumirile de origine și indicațiile geografice și cel pentru sistemul referitor la specialitățile tradiționale garantate.

În ceea ce privește standardele de comercializare, modificarea propusă a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 va reprezenta o simplificare din punct de vedere procedural și va spori transparența dispozițiilor privind standardele de comercializare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind sistemele din domeniul calității produselor agricole

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 118 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁷,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁸,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Calitatea și diversitatea producției agricole în Uniunea Europeană reprezintă un punct forte și un avantaj concurențial importante pentru producătorii din Uniunea Europeană și aparțin patrimoniului cultural și gastronomic actual al Uniunii Europene. Acest fapt se datorează competențelor și hotărârii fermierilor și producătorilor din Uniunea Europeană, care au păstrat vii tradițiile și, în același timp, au asimilat noi metode și materiale de producție.
- (2) Cetățenii și consumatorii din Uniunea Europeană solicită din ce în ce mai frecvent atât produse de calitate, cât și produse tradiționale, fiind preocupați, de asemenea, de menținerea diversității producției agricole în Uniunea Europeană. Această situație generează o cerere de produse agricole sau alimentare cu o specificitate identificabilă, în special în ceea ce privește originea geografică.
- (3) Producătorii pot continua să ofere produse diversificate și de calitate numai dacă sunt răsplătiți în mod corespunzător pentru eforturile depuse, ceea ce presupune capacitatea lor de a informa cumpărătorii și consumatorii în privința caracteristicilor propriilor produse, în condiții de concurență loială. De asemenea, aceasta necesită identificarea corectă a produselor lor pe piață.

¹⁷ JO C , , p..

¹⁸ JO C , , p..

- (4) Asistarea producătorilor, prin intermediul sistemelor de calitate, în vederea recompensării eforturilor lor de a produce produse de calitate diversificate, poate fi benefică pentru economia rurală. Această asistență este utilă în special în cazul zonelor defavorizate, în care sectorul agricol constituie o parte importantă a economiei. Astfel, sistemele de calitate completează și contribuie la politica de dezvoltare rurală, dar și la politicile de sprijin al pieței și al veniturilor aplicate în cadrul politicii agricole comune (PAC).
- (5) Prioritățile politice UE 2020, astfel cum sunt prezentate în Comunicarea Comisiei „EUROPA 2020. O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”¹⁹, includ obiectivul de a realiza o economie competitivă bazată pe cunoaștere și inovare și obiectivul de a promova o economie cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, prin care să se asigure coeziunea socială și teritorială. Prin urmare, politica în domeniul calității produselor agricole trebuie să ofere producătorilor instrumentele corespunzătoare de identificare și promovare a propriilor produse cu caracteristici specifice, protejându-le în același timp împotriva practicilor neloiale.
- (6) Setul de diferite măsuri complementare preconizat trebuie să respecte principiile subsidiarității și proporționalității.
- (7) Măsurile de politică în domeniul calității produselor agricole sunt stabilite în următoarele regulamente:
- Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului din 10 iunie 1991 de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole²⁰;
 - Directiva 2001/110/CE din 20 decembrie 2001 privind mierea²¹, în special articolul 2;
 - Regulamentul (CE) nr. 247/2006 al Consiliului din 30 ianuarie 2006 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii²², în special titlul IV articolul 14 „Simbol grafic”;
 - Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare²³;
 - Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare²⁴;

¹⁹ Comunicarea Comisiei „EUROPA 2020 O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, COM(2010) 2020

²⁰ JO L 149, 14.6.1991, p. 1.

²¹ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

²² JO L 42, 14.2.2006, p. 1.

²³ JO L 93, 31.3.2006, p. 1.

²⁴ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

- Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”)²⁵, în special partea II titlul II capitolul I secțiunea I „Standarde de comercializare” și secțiunea la subsecțiunea I „Denumiri de origine și indicații geografice”;
 - Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91²⁶;
 - Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului²⁷.
- (8) Etichetarea produselor agricole și alimentare trebuie să fie supusă normelor generale prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora²⁸.
- (9) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind politica în domeniul calității produselor agricole²⁹ a identificat ca prioritate obținerea unei coerențe și consecvențe generale sporite a politicii în domeniul calității produselor agricole.
- (10) Sistemul referitor la indicațiile geografice pentru produsele agricole și alimentare, sistemul referitor la specialitățile tradiționale garantate și normele privind etichetarea voluntară au anumite obiective și dispoziții comune.
- (11) De mai multă vreme, Uniunea Europeană urmărește simplificarea cadrului de reglementare al PAC. Această abordare ar trebui să fie aplicată de asemenea regulamentelor privind politica în domeniul calității produselor agricole.
- (12) Unele dintre regulamentele care fac parte din politica în domeniul calității produselor agricole au fost revizuite recent și nu au fost încă aplicate integral. Prin urmare, prezentul regulament nu trebuie să includă măsurile respective. Totuși, poate fi luată în considerare includerea acestora într-o etapă ulterioară, după punerea în aplicare în întregime a legislației.
- (13) Având în vedere considerentele de mai sus, este necesară reunirea următoarelor dispoziții într-un singur cadru juridic:
- dispozițiile noi sau actualizate ale Regulamentelor (CE) nr. 510/2006 și (CE) nr. 509/2006;

²⁵ JO L 299, 16.11.2007, p. 45.

²⁶ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

²⁷ JO L 39, 13.2.2008, p. 16.

²⁸ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

²⁹ COM(234) 2009 final

- dispozițiile Regulamentelor (CE) nr. 510/2006 și (CE) nr. 509/2006 care sunt menținute;
 - dispozițiile referitoare la normele privind etichetarea voluntară conținute în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și în Directiva 2001/110/CE.
- (14) Prin urmare, în interesul clarității și transparenței, Regulamentele (CE) nr. 509/2006 și (CE) nr. 510/2006 trebuie abrogate și înlocuite de prezentul regulament.
- (15) Domeniul de aplicare al prezentului regulament trebuie limitat la produsele agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat și la o listă de produse din afara domeniului de aplicare al anexei menționate care sunt strâns legate de producția agricolă sau de economia rurală.
- (16) Normele prevăzute de prezentul regulament trebuie să se aplice fără a aduce atingere legislației UE în vigoare privind vinurile, vinurile aromatizate și băuturile spirtoase, produsele agriculturii ecologice sau regiunile ultraperiferice.
- (17) Domeniul de aplicare al denumirilor de origine și a indicațiilor geografice trebuie limitat la produsele agricole sau alimentare ale căror caracteristici sunt legate intrinsec de originea geografică. Includerea în sistemul precedent doar a anumitor tipuri de ciocolată ca produse de cofetărie este o anomalie care trebuie corectată.
- (18) Obiectivele specifice ale protejării denumirilor de origine și a indicațiilor geografice vizează obținerea de către fermieri și producători a unui profit echitabil pentru calitățile produselor și furnizarea de informații clare privind produsele cu caracteristici specifice legate de originea geografică, ceea ce permite consumatorilor să adopte decizii de achiziție mai informate.
- (19) Asigurarea respectării uniforme în întreaga Uniune Europeană a drepturilor de proprietate intelectuală aferente denumirilor protejate în Uniune reprezintă, de asemenea, un obiectiv care poate fi îndeplinit cu mai multă eficacitate la nivelul Uniunii.
- (20) Un cadru al Uniunii Europene de protejare a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice, care sunt incluse într-un registru, permite dezvoltarea acestora deoarece, prin asigurarea unei abordări mai uniforme, un astfel de cadru asigură o concurență loială între producătorii de produse marcate cu astfel de indicații și sporește credibilitatea produselor în ochii consumatorilor. Este necesară stabilirea unor reglementări privind dezvoltarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice la nivelul Uniunii.
- (21) Având în vedere experiența dobândită ca urmare a aplicării Regulamentului (CEE) nr. 2081/1992 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare³⁰ și a Regulamentului (CE) nr. 510/2006, se impune abordarea anumitor aspecte, clarificarea și simplificarea anumitor norme și eficientizarea procedurilor prevăzute de acest sistem.

³⁰ JO L 208, 24.7.1992, p. 1. Regulament abrogat și înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 510/2006.

- (22) Având în vedere practica existentă, este necesară definirea și menținerea a două instrumente diferite care identifică legătura între produs și originea sa geografică, și anume denumirea de origine protejată și indicația geografică protejată. Cu toate acestea, fără a schimba conceptele ca atare, sunt necesare unele modificări ale definițiilor pentru a se ține seama într-o mai mare măsură de definiția indicațiilor geografice prevăzută în Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală și pentru a se clarifica și simplifica înțelegerea acestora de către operatori.
- (23) Un produs agricol sau alimentar care prezintă o asemenea descriere geografică trebuie să îndeplinească anumite condiții stabilite într-un caiet de sarcini.
- (24) Pentru a putea fi protejate pe teritoriile statelor membre, denumirile de origine și indicațiile geografice trebuie să fie înregistrate doar la nivelul Uniunii. Statele membre trebuie să aibă capacitatea de a acorda o protecție provizorie la nivel național fără a afecta schimburile comerciale din interiorul Uniunii sau comerțul internațional, cu efect de la data depunerii cererii de înregistrare la nivelul Uniunii. Protecția oferită de prezentul regulament, sub rezerva înregistrării, trebuie aplicată, de asemenea, denumirilor de origine și indicațiilor geografice din țări terțe care îndeplinesc criteriile corespunzătoare și care sunt protejate în țara lor de origine.
- (25) Procedura de înregistrare la nivelul Uniunii trebuie să permită oricărei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim într-un stat membru diferit de cel în care s-a depus cererea sau într-o țară terță să își exercite drepturile făcându-și cunoscută opoziția.
- (26) Datele introduse în registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate trebuie, de asemenea, să ofere informații comercianților și consumatorilor.
- (27) Uniunea negociază, împreună cu partenerii săi comerciali, acorduri internaționale care prevăd protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice. Pentru a facilita informarea publică în privința denumirilor astfel protejate, și în special pentru a asigura protecția și controlul utilizării denumirilor menționate, acestea pot fi introduse în registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate. Cu excepția cazului în care sunt identificate în mod specific ca denumiri de origine în acordurile menționate, denumirile se introduc în registru ca indicații geografice protejate.
- (28) Având în vedere caracterul lor specific, este necesară adoptarea unor dispoziții speciale referitoare la etichetare în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, prin care producătorii să fie obligați să imprime pe ambalaje simbolurile sau indicațiile corespunzătoare ale Uniunii. Utilizarea acestor simboluri sau indicații trebuie să fie obligatorie în cazul denumirilor din Uniune, astfel încât, pe de o parte, această categorie de produse și garanțiile aferente acestora să devină mai bine cunoscute de către consumatori și, pe de altă parte, să se permită identificarea mai ușoară a acestor produse pe piață și să se faciliteze controalele. Ținând seama de cerințele Organizației Mondiale a Comerțului, utilizarea acestor simboluri sau indicații trebuie să fie voluntară în ceea ce privește indicațiile geografice și denumirile de origine provenite dintr-o țară terță.

- (29) Denumirile incluse în registru trebuie protejate, astfel încât să se asigure utilizarea corectă a acestora și să se prevină practicile care ar putea induce în eroare consumatorii. În plus, mijloacele de asigurare a protecției indicațiilor geografice și a denumirilor de origine trebuie să fie clarificate, în special în ceea ce privește rolul grupurilor de producători și al autorităților competente din statele membre.
- (30) Este necesară prevederea unor derogări specifice, chiar dacă simplificate sau clarificate, prin care să se permită utilizarea unei denumiri înregistrate alături de alte denumiri pentru o perioadă limitată de timp. În anumite cazuri, pentru a surmonta dificultățile temporare generate de îndeplinirea obiectivului pe termen lung al respectării de către toți producătorii a caietelor de sarcini, pot fi acordate derogări specifice pentru o perioadă de până la 10 ani.
- (31) Este necesară clarificarea domeniului de aplicare al protecției oferite în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește limitările aplicabile înregistrării în temeiul Directivei 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci³¹ a unor noi mărci care intră în conflict cu înregistrarea denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate, așa cum se întâmplă deja în cazul înregistrării unor noi mărci la nivelul Uniunii. De asemenea, trebuie introdusă o astfel de clarificare și în privința deținătorilor de drepturi de proprietate intelectuală anterioare, în special în cazul mărcilor și al denumirilor omonime înregistrate ca denumiri de origine protejate sau ca indicații geografice protejate.
- (32) Protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice trebuie extinsă la utilizările abuzive, la imitații și la evocări ale denumirilor înregistrate, în cazul unor bunuri și servicii, pentru a se asigura un nivel de protecție ridicat și comparabil cu cel din sectorul vitivinicol.
- (33) Denumirile deja înregistrate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006 la data intrării în vigoare a prezentului regulament trebuie să continue să fie protejate în temeiul prezentului regulament și să fie incluse în registru în mod automat.
- (34) Obiectivul specific al sistemului referitor la specialitățile tradiționale garantate este de a oferi asistență producătorilor de produse tradiționale în scopul informării consumatorilor cu privire la proprietățile propriilor produse care oferă valoare adăugată. Cu toate acestea, având în vedere numărul redus de denumiri înregistrate, sistemul actual referitor la specialitățile tradiționale garantate nu și-a atins întregul potențial. Prin urmare, dispozițiile actuale trebuie îmbunătățite, clarificate și orientate, astfel încât sistemul să devină mai inteligibil, mai ușor de aplicat și mai atractiv pentru potențialii solicitanți.
- (35) Sistemul anterior oferea opțiunea de înregistrare a unei denumiri în scopuri de identificare, fără ca denumirea să fie rezervată în Uniune. Deoarece această opțiune nu a fost bine înțeleasă de părțile interesate și dat fiind că funcția de identificare a produsului tradițional poate fi îndeplinită mai bine la nivelul statului membru sau la nivel regional, cu aplicarea principiului subsidiarității, trebuie să se renunțe la această opțiune. Având în vedere experiența dobândită, sistemul trebuie să vizeze numai rezervările de denumiri în întreaga Uniune.

³¹ JO L 299, 8.11.2008, p. 25.

- (36) Înregistrarea în temeiul sistemului a denumirilor produselor tradiționale autentice necesită revizuirea altor criterii și condiții de înregistrare a unei denumiri, în special în ceea ce privește definiția termenului „tradițional”, care trebuie să fie modificată pentru a cuprinde produsele care au o tradiție de producție foarte îndelungată. Pentru a spori protecția patrimoniului culinar al Uniunii, domeniul de aplicare al sistemului referitor la specialitățile tradiționale garantate trebuie să se concentreze mai clar, de acum înainte, asupra alimentelor preparate și a produselor prelucrate.
- (37) Pentru a asigura conformitatea cu specialitățile tradiționale garantate și consecvența acestora, producătorii organizați în grupuri trebuie să definească produsul într-un caiet de sarcini. Opțiunea înregistrării unei denumiri ca specialitate tradițională garantată trebuie să fie oferită și producătorilor din țări terțe.
- (38) Pentru a putea fi rezervate, specialitățile tradiționale garantate trebuie să fie înregistrate la nivelul Uniunii. Datele introduse în registru trebuie, de asemenea, să ofere informații comercianților și consumatorilor.
- (39) Pentru a nu se crea condiții de concurență neloială, toți producătorii, inclusiv cei dintr-o țară terță, trebuie să poată utiliza o denumire înregistrată și, după caz, simbolul UE asociat cu mențiunea „specialitate tradițională garantată”, cu condiția ca produsul să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini corespunzător și ca producătorul să fie supravegheat prin intermediul unui sistem de controale.
- (40) Pentru a proteja denumirile înregistrate împotriva utilizării abuzive sau a practicilor înșelătoare pentru consumatori, utilizarea denumirilor trebuie să facă obiectul unei rezervări.
- (41) În cazul denumirilor deja înregistrate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 509/2006 care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, nu ar fi cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, aplicarea condițiilor de utilizare prevăzute de regulamentul respectiv trebuie să continue pentru o perioadă de tranziție.
- (42) Este necesar, de asemenea, să se prevadă măsuri tranzitorii aplicabile cererilor de înregistrare primite de Comisie înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (43) Standardele de comercializare trebuie să fie clar divizate între normele obligatorii menținute în legislația privind organizarea pieței comune și mențiunile de calitate facultative, care trebuie să fie incluse în structura sistemelor de calitate. Mențiunile de calitate facultative trebuie să continue să sprijine obiectivele standardelor de comercializare, domeniul lor de aplicare fiind astfel limitat la produsele menționate în anexa I la tratat.
- (44) Având în vedere obiectivele prezentului regulament și în interesul clarității, mențiunile de calitate facultative existente trebuie să fie reglementate de prezentul regulament.
- (45) În vederea dezvoltării coerente a mențiunilor de calitate facultative care descriu caracteristici și proprietăți specifice ale produsului, trebuie prevăzută conferirea către Comisie a competenței de a rezerva o mențiune suplimentară, de a modifica produsele vizate de o mențiune de calitate facultativă sau condițiile de utilizare a acesteia sau de a anula o mențiune de calitate facultativă prin acte delegate.

- (46) Valoarea adăugată a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate depinde de încrederea clientului, fiind credibilă numai dacă este însoțită de metode eficace de verificare și control. Aceste sisteme de calitate trebuie să fie supuse unui sistem de monitorizare format din controale oficiale, în conformitate cu principiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor³², inclusiv unui sistem de controale în toate etapele producției, prelucrării și distribuției. Pentru a ajuta statele membre în vederea unei mai bune aplicări a dispozițiilor Regulamentului (CE) 882/2004 în ceea ce privește controalele care vizează indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate, în prezentul regulament sunt menționate referințe către articolele cele mai relevante.
- (47) Pentru a garanta consumatorului caracteristicile specifice ale indicațiilor geografice și ale specialităților tradiționale garantate, operatorii trebuie să fie supuși unui sistem de verificare a conformității cu caietul de sarcini al produsului.
- (48) Autoritățile competente trebuie să îndeplinească un număr de criterii operaționale care să asigure imparțialitatea și eficiența lor. Trebuie avute în vedere dispoziții privind delegarea către organisme de control a unora dintre sarcinile specifice de control.
- (49) Funcționarea și acreditarea organismelor de control se desfășoară în conformitate cu standardele europene (standarde EN) dezvoltate de Comitetul European de Standardizare (CEN) și cu standardele internaționale dezvoltate de Organizația Internațională de Standardizare (ISO). Acreditarea acestor organisme trebuie să aibă loc în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor³³.
- (50) Planurile de control naționale multianuale și raportul anual pregătit de statele membre în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 882/2004 trebuie să conțină informații privind activitățile de control care vizează indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate.
- (51) Statele membre trebuie să fie autorizate să perceapă o taxă pentru acoperirea costurilor suportate.
- (52) Normele existente privind continuarea utilizării denumirilor generice trebuie să fie clarificate, astfel încât termenii generici care sunt similari cu sau incluși într-o denumire sau mențiune protejată sau rezervată să își mențină acest statut generic.
- (53) Datele pentru stabilirea seniorității unei mărci și a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice trebuie să coincidă cu data cererii de înregistrare a mărcii în Uniune sau în statele membre și cu data cererii către Comisie de protejare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice.

³² JO L 191, 28.5.2004, p. 1.

³³ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

- (54) Trebuie să fie menținute dispozițiile privind refuzul sau existența concomitentă a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice ca urmare a unui conflict cu o marcă anterioară.
- (55) Criteriile pe baza cărora mărcile ulterioare trebuie să fie refuzate sau (dacă sunt înregistrate) invalidate ca urmare a unui conflict cu o denumire de origine sau indicație geografică anterioară trebuie să se regăsească în domeniul de aplicare al protecției unei denumiri de origine sau indicații geografice stabilite.
- (56) Dispozițiile sistemelor de stabilire a drepturilor de proprietate intelectuală, în special cele prevăzute de sistemul de calitate referitor la denumirile de origine și indicațiile geografice și de legislația privind mărcile, trebuie să aibă prioritate față de rezervarea denumirilor și stabilirea indicațiilor și simbolurilor în temeiul sistemelor de calitate referitoare la specialitățile tradiționale garantate și la mențiunile de calitate facultative.
- (57) Rolul grupurilor trebuie să fie clarificat și recunoscut. Grupurile au un rol esențial în procedurile de solicitare a înregistrării denumirilor de origine și indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate, inclusiv a modificărilor aduse caietelor de sarcini și a cererilor de anulare. De asemenea, grupul poate dezvolta activități de supraveghere a protejării denumirilor înregistrate, de asigurare a conformității producției cu caietul de sarcini, de informare și promovare a denumirii înregistrate precum și, în general, orice activitate prin care se urmărește creșterea valorii denumirilor înregistrate și a eficienței sistemelor de calitate. Totuși, aceste activități nu trebuie să faciliteze sau să conducă la măsuri anticoncurențiale, incompatibile cu articolele 101 și 102 din tratat.
- (58) Pentru a asigura faptul că denumirile de origine, indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament, cererile trebuie examinate de autoritățile naționale din statul membru în cauză, în conformitate cu dispozițiile comune minime, printre care se numără o procedură națională de opoziție. Comisia trebuie să examineze ulterior cererile, pentru a se asigura că nu există erori flagrante și că sunt luate în considerare legislația Uniunii și obiectivele părților interesate din afara statului membru în care se depune cererea.
- (59) Denumirile de produse originare din țări terțe care îndeplinesc condițiile stabilite de prezentul regulament trebuie să poată fi înregistrate ca nume de denumiri de origine, indicații geografice și specialități tradiționale garantate.
- (60) Simbolurile, indicațiile și abrevierile care identifică participarea la un sistem de calitate, precum și drepturile aferente pe teritoriul Uniunii trebuie protejate atât în Uniune, cât și în țările terțe, astfel încât să existe garanția că simbolurile, indicațiile și abrevierile respective sunt utilizate pentru produse autentice și că nu există cazuri de inducere în eroare a consumatorilor în privința calităților produselor. În plus, pentru a asigura o protecție eficientă, Comisia trebuie să aibă acces la resurse bugetare rezonabile și centralizate, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR)³⁴ și în conformitate cu articolul

³⁴ JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

5 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune³⁵.

- (61) Procedura de înregistrare pentru o denumire de origine protejată, o indicație geografică protejată și o specialitate tradițională garantată, inclusiv perioada de cercetare și cea de opoziție, trebuie reduse și ameliorate, în special în ceea ce privește procesul decizional. Responsabilitatea procesului decizional privind înregistrarea ar trebui să revină Comisiei, la acesta contribuind, în anumite condiții, și statele membre. Este necesară stabilirea de proceduri care să permită modificarea caietului de sarcini al produsului după înregistrare și anularea denumirilor înregistrate, în special atunci când conformitatea cu caietul de sarcini al produsului nu mai este asigurată sau când o denumire nu mai este utilizată pe piață.
- (62) Comisia trebuie să dispună de competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat, pentru a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale ale prezentului regulament. Trebuie definite elementele în cazul cărora se poate exercita această competență, precum și condițiile în care se face această delegare.
- (63) Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului regulament în toate statele membre, Comisia trebuie să dispună de competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat. În absența unor dispoziții contrare explicate, Comisia trebuie să adopte respectivele acte de punere în aplicare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. XX/XXXX al Parlamentului European și al Consiliului din... privind...³⁶,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

³⁵ JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

³⁶

Titlul I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

1. Prezentul regulament are rolul de a oferi asistență producătorilor de produse agricole în vederea informării cumpărătorilor și consumatorilor cu privire la caracteristicile și proprietățile de producție agricolă ale produselor respective, asigurând:
 - concurență loială pentru fermierii și producătorii de produse agricole cu caracteristici și proprietăți care oferă valoare adăugată,
 - punerea la dispoziția consumatorilor de informații corecte referitoare la aceste produse,
 - respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, și
 - integritatea pieței interne.

Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt destinate sprijinirii activităților agricole și de prelucrare, precum și a sistemelor agricole asociate produselor de înaltă calitate, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor politicii de dezvoltare rurală.
2. Prezentul regulament stabilește „sisteme de calitate” care oferă baza identificării și, după caz, a protejării denumirilor și mențiunilor care indică sau descriu în special produse agricole care prezintă:
 - (a) caracteristici care oferă valoare adăugată sau
 - (b) proprietăți care oferă valoare adăugată datorate fie metodelor agricole sau de prelucrare utilizate pentru producția acestora, fie locului de producere sau comercializare.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament vizează produsele agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat și alte produse enumerate în anexa I la prezentul regulament, în măsura indicată în aceasta.

Cu toate acestea, sistemul de calitate prezentat în titlul III din prezentul regulament nu se aplică produselor agricole neprelucrate.

Pentru a exista garanția că produsele vizate de prezentul regulament sunt strâns legate de produsele agricole sau de economia rurală, Comisia poate modifica, prin acte delegate, anexa I la prezentul regulament.

2. Prezentul regulament nu se aplică produselor vitivinicole, cu excepția oțeturilor din vin, și nici băuturilor spirtoase sau vinurilor aromatizate.
3. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții specifice ale Uniunii referitoare la plasarea produselor pe piață, în special privind organizarea comună a piețelor sau etichetarea alimentelor.
4. Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁷ nu se aplică sistemelor de calitate instituite prin prezentul regulament.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (1) „sisteme de calitate” înseamnă sistemele instituite de titlurile II, III, și IV;
- (2) „grup” înseamnă orice asociere, indiferent de forma sa juridică, formată în principal din producători sau prelucrători ai aceluiași produs;
- (3) „tradițional” înseamnă utilizare atestată pe piața națională pentru o perioadă de timp care permite transmiterea între generații; această perioadă de timp trebuie să fie cea atribuită în general pentru două generații, cel puțin 50 de ani;
- (4) „etichetare” are sensul prevăzut la articolul 1 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2000/13/CE;
- (5) „specificitatea” unui anumit produs se referă la caracteristicile și proprietățile de producție care disting în mod clar un produs de alte produse similare din aceeași categorie;
- (6) „mențiuni generice” înseamnă mențiuni care includ acele denumiri ale produsului care, deși sunt legate de locul, regiunea sau țara în care a fost produs sau comercializat inițial respectivul produs, au devenit denumirea comună a unui produs din Uniune.

³⁷ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

Titlul II

DENUMIRI DE ORIGINE PROTEJATE ȘI INDICAȚII GEOGRAFICE PROTEJATE

Articolul 4

Obiectiv

Se instituie un sistem referitor la denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate care să ofere asistență producătorilor de produse legate de o zonă geografică, prin:

- (a) asigurarea unui profit echitabil, adecvat în raport cu calitățile produselor lor;
- (b) asigurarea unei protecții uniforme a denumirilor, sub formă de drept de proprietate intelectuală, pe teritoriul Uniunii Europene;
- (c) informarea clară a consumatorilor în privința proprietăților produsului care oferă valoare adăugată.

Articolul 5

Definiții ale denumirii de origine și indicației geografice

1. În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

- (a) „denumire de origine” înseamnă o denumire care identifică un produs:
 - (i) originar dintr-un anumit loc, regiune sau, în cazuri excepționale, țară,
 - (ii) a cărei calitate sau ale cărei caracteristici se datorează în principal sau exclusiv unui anumit mediu geografic cu factori naturali și umani proprii, și
 - (iii) ale cărei etape de producție se desfășoară, toate, în aceeași zonă geografică delimitată;
- (b) „indicație geografică” înseamnă o denumire care identifică un produs:
 - (i) originar dintr-un anumit loc, regiune sau țară,
 - (ii) în cazul în care o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului poate fi atribuită în principal originii geografice a produsului, și
 - (iii) atunci când cel puțin una dintre etapele de producție se desfășoară în zona geografică delimitată.

2. Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (a), anumite denumiri sunt asimilate denumirilor de origine atunci când materiile prime ale produselor în cauză provin dintr-o arie geografică mai mare decât sau diferită de aria geografică delimitată, cu condiția ca:
 - (a) aria de producție a materiilor prime să fie delimitată;
 - (b) să existe condiții speciale pentru producția materiilor prime; și
 - (c) să existe măsuri de control care să asigure îndeplinirea condițiilor menționate la litera (b).

Denumirile de origine respective trebuie să fi fost recunoscute ca atare în țara de origine înainte de 1 mai 2004.
3. Pentru a ține seama de caracterul specific al anumitor sectoare sau arii, Comisia, prin acte delegate, poate adopta restricții sau derogări privind etapele de producție care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată sau privind proveniența materiilor prime.

Articolul 6

Caracter generic, coincidențe cu denumiri de soiuri de plante și de rase de animale, cu denumiri omonime și mărci

1. Denumirile devenite generice nu pot fi înregistrate ca denumiri de origine protejate sau indicații geografice protejate.
2. O denumire nu poate fi înregistrată ca denumire de origine sau indicație geografică atunci când coincide cu numele unui soi de plante sau al unei rase de animale și poate induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului.
3. O denumire propusă pentru înregistrare care este omonimă sau parțial omonimă cu o denumire deja înregistrată în registrul instituit în temeiul articolului 11 poate fi înregistrată numai dacă există, în practică, o distincție suficientă între condițiile de utilizare și prezentarea denumirii omonime înregistrate ulterior, pe de o parte, și denumirea introdusă deja în registru, pe de altă parte, pentru a nu se induce în eroare consumatorul.
4. O denumire propusă spre înregistrare ca denumire de origine sau indicație geografică nu se înregistrează în situația în care, date fiind reputația și renumele unei mărci, precum și durata utilizării acesteia, înregistrarea denumirii propuse ca denumire de origine sau indicație geografică este de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate a produsului.

Caietul de sarcini

1. Pentru a fi eligibil pentru înregistrarea unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate, un produs trebuie să fie conform cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin:
 - (a) denumirea care urmează a fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică;
 - (b) descrierea produsului, inclusiv materiile prime, dacă este cazul, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice și organoleptice ale produsului;
 - (c) delimitarea ariei geografice și, dacă este cazul, detalii care să indice respectarea condițiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (2);
 - (d) dovada faptului că produsul este originar din aria geografică delimitată menționată la articolul 5 alineatul (1) litera (a) sau (b);
 - (e) descrierea metodei de obținere a produsului și metodele locale autentice și invariabile, precum și, după caz, informațiile legate de ambalare, atunci când grupul solicitant stabilește că și prezintă motivele pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, a garanta originea sau a asigura controlul;
 - (f) elementele care să justifice:
 - (i) legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (a) sau, după caz,
 - (ii) legătura între o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului agricol sau alimentar și originea geografică menționată la articolul 5 alineatul (1) litera (b);
 - (g) denumirea și adresa autorităților sau organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini, în temeiul articolului 34, precum și sarcinile precise ale acestora;
 - (h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză;
3. Pentru a garanta caracterul relevant și succint al informațiilor conținute în caietul de sarcini, Comisia, prin acte delegate, poate stabili norme suplimentare privind conținutul unui caiet de sarcini.

Articolul 8

Conținutul cererii de înregistrare

1. O cerere de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, astfel cum este menționată la articolul 46 alineatul (2) sau la articolul 46 alineatul (5), trebuie să includă cel puțin:
 - (a) denumirea și adresa grupului solicitant;
 - (b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 7;
 - (c) un document unic care conține:
 - (i) elementele principale ale caietului de sarcini: denumirea, descrierea produsului, inclusiv, după caz, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării, precum și o scurtă delimitare a ariei geografice;
 - (ii) descrierea legăturii produsului cu mediul geografic sau cu originea geografică menționate la articolul 5 alineatul (1) literele (a) sau (b), după caz, inclusiv, dacă este necesar, elementele specifice descrierii produsului sau metodei de producție care justifică legătura.

Cererea menționată la articolul 46 alineatul (5) trebuie să conțină, de asemenea, elemente care dovedesc că denumirea produsului este protejată în țara de origine.

2. Dosarul de cerere menționat la articolul 46 alineatul (4) trebuie să conțină:
 - (a) denumirea și adresa grupului solicitant;
 - (b) documentul unic prevăzut la alineatul 1 litera (c);
 - (c) o declarație a statului membru care să precizeze că acesta consideră că cererea care a fost depusă de grup și care este eligibilă pentru o decizie favorabilă îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament și respectă dispozițiile adoptate în temeiul acestuia;
 - (d) trimiterea la publicarea caietului de sarcini.

Statul membru se asigură că versiunea caietului de sarcini pe care se bazează decizia favorabilă, în temeiul articolului 46 alineatul (4), este publicată și accesibilă în format electronic.

Articolul 9

Protecție națională tranzitorie

Doar cu titlu provizoriu, statul membru poate acorda protecție unei denumiri, în temeiul prezentului regulament, la nivel național, cu efect de la data depunerii cererii de înregistrare la Comisie.

Protecția națională tranzitorie încetează la data la care se ia o decizie privind înregistrarea, în temeiul prezentului regulament, sau atunci când cererea este retrasă.

Consecințele unei astfel de protecții la nivel național, atunci când o denumire nu este înregistrată în temeiul prezentului regulament, reprezintă exclusiv responsabilitatea statului membru respectiv.

Măsurile adoptate de statele membre în temeiul alineatului (1) nu produc efecte decât pe plan național și nu trebuie să afecteze comerțul în interiorul Uniunii sau comerțul internațional.

Articolul 10

Motive de opoziție

1. O declarație de opoziție, astfel cum este menționată la articolul 48 alineatul (1) primul paragraf, este declarată admisibilă numai atunci când este primită de Comisie până la termenul limită și dacă:
 - (a) arată nerespectarea condițiilor menționate la articolul 5;
 - (b) arată că înregistrarea denumirii propuse ar fi contrară articolului 6 alineatele (2) sau (3);
 - (c) arată că înregistrarea denumirii propuse ar periclita existența unei denumiri total sau parțial identice, sau a unei mărci, sau existența unor produse care s-au aflat legal pe piață timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzută la articolul 47 alineatul (2) litera (a); sau
 - (d) precizează elementele care permit să se concluzioneze că denumirea pentru care se solicită înregistrarea este generică.
2. Motivele de opoziție se evaluează în raport cu teritoriul Uniunii Europene.

Articolul 11

Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate

1. Prin acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului menționat la articolul 54, Comisia instituie și ține la zi un registru al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate recunoscute în temeiul acestui sistem, registru care se află la dispoziția publicului.
2. În registru pot fi introduse denumiri de origine și indicații geografice referitoare la produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte semnatară. În cazul în care nu sunt identificate în mod specific în acordul respectiv ca reprezentând denumiri de origine protejate în temeiul prezentului regulament, denumirile respective se introduc în registru ca indicații geografice protejate.

3. Comisia poate stabili forma și conținutul registrului prin acte de punere în aplicare, fără asistența comitetului menționat la articolul 54.

Articolul 12

Denumiri, simboluri și mențiuni

1. Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate pot fi utilizate de orice operator care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini corespunzător.
2. Trebuie stabilite simboluri ale Uniunii destinate popularizării denumirilor de origine protejate și a indicațiilor de origine protejate.
3. Mențiunile „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” sau simbolurile Uniunii asociate cu acestea apar pe etichetele produselor care provin din Uniune și care sunt comercializate sub o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată înregistrată în conformitate cu procedurile prevăzute de prezentul regulament. În plus, pe etichetă pot apărea abrevierile corespunzătoare „DOP” sau „IGP”.
4. În cazul produselor care provin din țări terțe și sunt comercializate sub o denumire înregistrată în registru, pe etichetă pot apărea mențiunile amintite la alineatul (3) sau simbolurile Uniunii asociate acestora.
5. Pentru a asigura comunicarea către consumator a informațiilor adecvate, Comisia stabilește, prin acte delegate, caracteristicile tehnice ale simbolurilor Uniunii, precum și norme privind etichetarea produselor comercializate sub o denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată, inclusiv privind versiunile lingvistice corespunzătoare care urmează a fi utilizate.

Articolul 13

Protecție

1. Denumirile înregistrate sunt protejate împotriva:
 - (a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri înregistrate pentru produse care nu sunt acoperite de înregistrare, în măsura în care produsele respective sunt comparabile cu cele înregistrate sub denumirea respectivă sau în măsura în care o astfel de utilizare permite exploatarea reputației denumirii înregistrate;
 - (b) oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări, chiar dacă adevărata origine a produsului sau serviciului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau însoțită de cuvinte precum „gen”, „tip”, „metodă”, „așa cum se prepară la/în”, „imitație” sau alte cuvinte similare;
 - (c) oricărei mențiuni false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară

a ambalajului, în materialul publicitar sau documentele referitoare la produsul în cauză, precum și împotriva ambalării produsului într-un ambalaj de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea acestuia;

- (d) oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

În cazul în care o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată include o denumire a unui produs care este considerat generic, utilizarea denumirii generice respective nu se consideră a fi contrară dispozițiilor primului paragraf literele (a) sau (b).

2. Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate nu pot deveni generice.
3. Statele membre adoptă măsurile administrative și juridice corespunzătoare pentru a preveni sau opri utilizarea ilegală a denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate menționate la alineatul (1), în special la solicitarea unui grup de producători conform dispozițiilor articolului 42 litera (a).

Articolul 14

Relațiile între mărci, denumirile de origine și indicațiile geografice

1. În cazul în care o denumire de origine sau o indicație geografică este înregistrată în temeiul prezentului regulament, înregistrarea unei mărci a cărei utilizare ar contraveni articolului 13 și care se referă la același tip de produs trebuie refuzată dacă cererea de înregistrare a mărcii este prezentată după data depunerii cererii de înregistrare la Comisie.

Mărcile înregistrate contrar dispozițiilor de la primul paragraf se anulează.

2. Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (4), o marcă a cărei utilizare contravine articolului 13 și care a fost solicitată, înregistrată sau instituită prin utilizarea sa cu bună-credință pe teritoriul Uniunii Europene, dacă această posibilitate este prevăzută în legislația în cauză, înainte de data la care este transmisă Comisiei cererea de protejare a denumirii de origine sau a indicației geografice, poate continua să fie utilizată sau să fie reînnoită pentru produsul respectiv, în pofida înregistrării unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, dacă marca nu intră sub incidența motivelor de anulare sau revocare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară³⁸ sau de Directiva 2008/95/CE. În astfel de cazuri, este permisă utilizarea deopotrivă a denumirii de origine protejate, a indicației geografice protejate și a mărcilor relevante.
3. Dispozițiile alineatului (1) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2008/95/CE.

³⁸ JO L 78, 24.3.2009, p. 1.

Articolul 15

Derogări temporare privind utilizarea denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate

1. Fără a aduce atingere articolului 14, în cazul produselor provenite dintr-un stat membru sau o țară terță care nu este statul de reședință al solicitantului, a căror denumire include sau conține o denumire care contravine articolului 13 alineatul (1), se poate utiliza în continuare denumirea protejată pentru o perioadă tranzitorie de până la cinci ani, dar numai atunci când există o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 48 care arată că:
 - (a) înregistrarea denumirii ar prejudicia existența unei denumiri integral sau parțial identice sau;
 - (b) produsele au fost comercializate în mod legal sub denumirea respectivă pe teritoriul în cauză cel puțin în ultimii cinci ani înaintea datei publicării prevăzute la articolul 47 alineatul (2) prima liniuță.
2. Fără a aduce atingere articolului 14, Comisia poate decide, prin acte de punere în aplicare, să prelungească la 15 ani perioada de tranziție menționată la alineatul (1), în cazuri justificate corespunzător, atunci când se demonstrează că scopul utilizării denumirii care nu respectă caietul de sarcini nu a fost, în niciun moment, acela de a se profita de pe urma reputației denumirii înregistrate și se arată că consumatorii nu a fost și nici nu ar fi putut fi induși în eroare în privința adevăratei origini a produsului.
3. Atunci când se utilizează o denumire menționată la alineatele (1) și (2), țara de origine este clar și vizibil indicată pe etichetă.
4. În anumite cazuri, pentru a depăși dificultățile temporare legate de obiectivul pe termen lung de a obliga toți producătorii să respecte caietul de sarcini, statul membru poate acorda o perioadă de tranziție de până la 10 ani, cu începere de la data depunerii cererii la Comisie, cu condiția ca producătorii în cauză să fi comercializat produsele respective sub denumirile în cauză cel puțin în ultimii cinci ani înainte de depunerea cererii la Comisie.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* unei indicații geografice protejate sau unei denumiri de origine protejate referitoare la o zonă geografică situată într-o țară terță.

Aceste perioade de tranziție se indică în dosarul de cerere menționat la articolul 8 alineatul (2).

Articolul 16

Dispoziții tranzitorii

1. Denumirile introduse în registrul prevăzut la articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 se includ automat în registrul menționat la articolul 11 din prezentul regulament. Caietele de sarcini corespunzătoare sunt considerate

caietele de sarcini menționate la articolul 7. Orice dispoziție tranzitorie specială legată de aceste înregistrări se aplică în continuare.

2. Pentru a proteja drepturile și interesele legitime ale producătorilor sau părților interesate în cauză, Comisia poate prevedea, prin acte delegate, norme tranzitorii suplimentare.
3. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere vreunui drept de coexistență a denumirilor de origine și indicațiilor geografice, pe de o parte, și a mărcilor pe de altă parte, care s-a aplicat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 510/2006.

Titlul III

SPECIALITĂȚI TRADIȚIONALE GARANTATE

Articolul 17

Obiectiv

Se instituie un sistem referitor la specialitățile tradiționale garantate, al cărui obiectiv este acela de a asista producătorii de produse tradiționale în activitățile de comercializare și de informare a consumatorilor în legătură cu proprietățile produsului care oferă valoare adăugată.

Articolul 18

Criterii

1. O denumire este eligibilă pentru a fi înregistrată ca specialitate tradițională garantată atunci când descrie un produs prelucrat specific care:
 - (a) rezultă în urma unui proces de producție și a unei compoziții care corespund practicii tradiționale pentru produsul respectiv și
 - (b) este produs din materiile prime sau ingredientele utilizate în mod tradițional.
2. Pentru a fi înregistrată, denumirea trebuie:
 - (a) să fi fost utilizată în mod tradițional pentru a desemna produsul specific; sau
 - (b) să identifice forma tradițională a produsului.
3. O denumire nu poate fi înregistrată dacă se referă numai la afirmații cu caracter general utilizate pentru un set de produse sau la afirmațiile prevăzute de o legislație specifică a Uniunii.
4. Pentru a asigura o bună funcționare a sistemului, Comisia poate defini mai în detaliu, prin acte delegate, criteriile de eligibilitate care trebuie îndeplinite.

Articolul 19

Caietul de sarcini

1. Pentru a fi eligibil ca specialitate tradițională garantată, un produs trebuie să fie conform cu un caiet de sarcini care conține:
 - (a) denumirea propusă spre înregistrare, în versiunile lingvistice corespunzătoare;

- (b) descrierea produsului, inclusiv principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice care demonstrează specificitatea acestuia;
 - (c) descrierea metodei de producție care trebuie respectată de producători, inclusiv natura și caracteristicile materiilor prime sau ale ingredientelor utilizate, precum și metoda de preparare a produsului; și
 - (d) elementele esențiale care definesc caracterul tradițional al produsului.
2. Pentru a garanta caracterul relevant și succint al informațiilor conținute în caietul de sarcini, Comisia poate stabili, prin acte delegate, norme privind pregătirea unui caiet de sarcini.

Articolul 20

Conținutul cererii de înregistrare

1. Cererea de înregistrare a unei denumiri ca specialitate tradițională garantată menționată la articolul 46 alineatul (2) sau la articolul 46 alineatul (5) trebuie să conțină:
- (a) denumirea și adresa grupului solicitant;
 - (b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 19;
2. Dosarul de cerere menționat la articolul 46 alineatul (4) trebuie să conțină:
- (a) elementele menționate la alineatul (1) din prezentul articol și
 - (b) o declarație a statului membru care să precizeze că acesta consideră că cererea care a fost depusă de grup și care este eligibilă pentru o decizie favorabilă îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament și respectă dispozițiile adoptate în temeiul acestuia;

Articolul 21

Motive de opoziție

1. O declarație de opoziție, astfel cum este menționată la articolul 48 alineatul (1) primul paragraf, este declarată admisibilă numai atunci când este primită de Comisie până la termenul limită și dacă:
- (a) oferă motive justificate în mod corespunzător care să arate că înregistrarea propusă este incompatibilă cu dispozițiile prezentului regulament sau
 - (b) prezintă detalii privind utilizarea anterioară a unei denumiri care poate fi periclitată de înregistrarea propusă.
2. Criteriile menționate la alineatul (1) litera (b) se evaluează în raport cu teritoriul Uniunii Europene.

Articolul 22

Registrul specialităților tradiționale garantate

1. Prin acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului menționat la articolul 54, Comisia instituie și ține la zi un registru al specialităților tradiționale garantate recunoscute în temeiul acestui sistem, registru care se află la dispoziția publicului.
2. Comisia poate stabili forma și conținutul registrului prin acte de punere în aplicare, fără asistența comitetului menționat la articolul 54.

Articolul 23

Denumiri, simboluri și mențiuni

1. O denumire înregistrată ca specialitate tradițională garantată poate fi utilizată de orice operator care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini corespunzător.
2. Trebuie stabilit un simbol al Uniunii destinat popularizării sistemului de specialități tradiționale garantate.
3. Fără a aduce atingere alineatului (4), simbolul menționat la alineatul (2) trebuie să apară pe eticheta produselor provenite din Uniune care sunt comercializate ca specialitate tradițională garantată înregistrată în conformitate cu prezentul regulament.

Prezența simbolului pe etichetă este opțională în cazul specialităților tradiționale garantate produse în afara Uniunii.

Simbolul menționat la alineatul (2) poate fi completat de sau înlocuit cu mențiunea „specialitate tradițională garantată”.

4. Pentru a asigura comunicarea către consumator a informațiilor adecvate, Comisia stabilește, prin acte delegate, caracteristicile tehnice ale simbolurilor Uniunii, precum și norme privind etichetarea produselor care poartă denumirea unei specialități tradiționale garantate, inclusiv privind versiunile lingvistice corespunzătoare care urmează a fi utilizate.

Articolul 24

Restricții privind utilizarea denumirilor înregistrate

1. Denumirile înregistrate trebuie să fie protejate împotriva oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări sau împotriva oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul.
2. Statele membre se asigură că descrierile comerciale utilizate la nivel național nu pot fi confundate cu denumirile înregistrate.

3. Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme referitoare la protejarea specialităților tradiționale garantate.

Articolul 25

Dispoziții tranzitorii

1. Se introduc în mod automat în registrul menționat la articolul 22 din prezentul regulament denumirile înregistrate în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 care descriu produse cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului titlu. Caietele de sarcini corespunzătoare sunt considerate caietele de sarcini menționate la articolul 19. Orice dispoziție tranzitorie specială legată de aceste înregistrări se aplică în continuare. Denumirile de acest gen care descriu produse cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului titlu pot fi utilizate în continuare în condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 509/2006, până la 31 decembrie 2017.
2. Denumirile înregistrate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf și la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 509/2006, inclusiv denumirile înregistrate în temeiul cererilor menționate la articolul 55 alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul regulament, pot fi utilizate în continuare, până la 31 decembrie 2017, în condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 509/2006.
3. Pentru a proteja drepturile și interesele legitime ale producătorilor sau părților interesate în cauză, Comisia poate prevedea, prin acte delegate, norme tranzitorii suplimentare.

Titlul IV

MENȚIUNI DE CALITATE FACULTATIVE

Articolul 26

Obiectiv

Se instituie un sistem referitor la mențiunile de calitate facultative care să permită producătorilor de produse agricole cu caracteristici sau proprietăți care oferă valoare adăugată să comunice mai ușor aceste caracteristici sau proprietăți pe piața internă, precum și, mai ales, care să sprijine și să completeze standardele specifice de comercializare.

Articolul 27

Mențiuni de calitate facultative existente

1. Mențiunile de calitate facultative cuprinse de acest sistem la data intrării în vigoare a prezentului regulament sunt enumerate în anexa II la prezentul regulament, alături de actele care stabilesc mențiunile în cauză și condițiile de utilizare a acestora.
2. Mențiunile de calitate facultative menționate la alineatul (1) rămân în vigoare până la data la care sunt modificate sau anulate în temeiul articolului 28.

Articolul 28

Rezervarea, modificarea și anularea

Pentru a ține seama de așteptările clienților, de progresele științifice și tehnice, de situația de pe piață și de evoluțiile referitoare la standardele de comercializare și la standardele internaționale, Comisia, prin acte delegate, poate:

- (a) să rezerve o mențiune de calitate facultativă suplimentară și să stabilească condițiile de utilizare a acesteia,
- (b) să modifice condițiile de utilizare a unei mențiuni de calitate facultative, sau
- (c) să anuleze o mențiune de calitate facultativă.

Articolul 29

Mențiuni de calitate facultative suplimentare

1. Mențiunile de calitate facultative suplimentare trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- (a) mențiunea face referire la o caracteristică a produsului sau la o proprietate de producție agricolă sau de prelucrare;
- (b) utilizarea mențiunii adaugă valoare produsului în comparație cu un produs de tip similar și
- (c) Produsul a fost comercializat, iar caracteristica sau proprietatea menționată la litera (a) a fost comunicată consumatorilor din mai multe state membre.

Comisia ține seama de orice standard internațional relevant.

- 2. Nu se rezervă în temeiul acestui sistem mențiunile facultative care descriu calități tehnice ale produsului în scopul aplicării standardelor de comercializare obligatorii și care nu au rolul de a informa consumatorii în privința respectivelor calități ale produsului.
- 3. Pentru a ține seama de specificitatea anumitor sectoare și de așteptările consumatorilor, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să stabilească norme detaliate privind criteriile menționate la alineatul (1).

Articolul 30

Restricții privind utilizarea

- 1. O mențiune de calitate facultativă poate fi utilizată pentru a descrie exclusiv produse care sunt conforme cu condițiile de utilizare corespunzătoare.
- 2. Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că eticheta produsului nu produce confuzie în ceea ce privește mențiunile de calitate facultative.
- 3. Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme referitoare la utilizarea mențiunilor de calitate facultative.

Articolul 31

Monitorizare

Statele membre efectuează verificări, pe baza unei analize de risc, pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului titlu și, în caz de neconformitate, aplică sancțiuni administrative corespunzătoare.

Titlul V

DISPOZIȚII COMUNE

Capitolul I

Controale oficiale privind denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate

Articolul 32

Domeniu de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în ceea ce privește sistemele de calitate prevăzute la titlul II și titlul III.

Articolul 33

Desemnarea autorității competente

1. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004, statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente responsabile cu controalele oficiale efectuate în scopul verificării conformității cu cerințele juridice referitoare la sistemele de calitate instituite de prezentul regulament.

Procedurile și cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* controalelor oficiale efectuate în scopul verificării conformității cu cerințele juridice a sistemelor de calitate referitoare la toate produsele prevăzute la anexa I la prezentul regulament.

2. Autoritățile competente menționate la alineatul (1) trebuie să ofere garanții adecvate de obiectivitate și imparțialitate și trebuie să dispună de personal calificat și de resursele necesare pentru a-și îndeplini funcțiile.
3. Controalele oficiale vizează:
 - (a) verificarea conformității unui produs cu caietul de sarcini corespunzător al produsului și
 - (b) supravegherea utilizării denumirilor înregistrate pentru a descrie produsele plasate pe piață, în conformitate cu articolul 13 în cazul denumirilor înregistrate în temeiul titlului II și în conformitate cu articolul 24 în cazul denumirilor înregistrate în temeiul titlului III.

Articolul 34

Verificarea respectării caietului de sarcini

1. În ceea ce privește denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate care desemnează produse provenite din Uniune, verificarea conformității cu caietul de sarcini, înainte de plasarea produsului pe piață, este efectuată de:
 - (a) una sau mai multe dintre autoritățile competente menționate la articolul 33 din prezentul regulament și/sau
 - (b) unul sau mai multe dintre organismele de control în sensul articolului 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 care funcționează ca organism de certificare a produselor.

Costurile acestor verificări ale conformității cu caietele de sarcini pot fi suportate de operatorii supuși controalelor respective.

2. În ceea ce privește denumirile de origine, indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate care desemnează produse provenite dintr-o țară terță, verificarea conformității cu caietul de sarcini, înainte de plasarea produsului pe piață, este efectuată de:
 - (a) una sau mai multe autorități publice desemnate de țara terță și/sau
 - (b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.

3. Statele membre fac publice denumirile și adresele autorităților și organismelor menționate la alineatul (1) și le actualizează periodic.

Comisia face publice denumirile și adresele autorităților și organismelor menționate la alineatul (2) și le actualizează periodic.

4. Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54, să definească metodele prin care sunt făcute publice denumirile și adresele organismelor de certificare a produselor menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 35

Supravegherea utilizării denumirii pe piață

Statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților competente menționate la articolul 33. Comisia pune la dispoziția publicului denumirile și adresele autorităților respective.

Articolul 36

Delegarea organismelor de control

1. Autoritățile competente pot delega anumite sarcini legate de controlul oficial al sistemelor de calitate către unul sau mai multe organisme de control, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
2. Organismele de control se acreditează în conformitate cu standardul european EN 45011 sau ghidul ISO/IEC 65 (Cerințe generale privind organismele care aplică sisteme de certificare a produselor).
3. Acreditarea menționată la alineatul (2) poate fi efectuată numai de:
 - (a) un organism național de acreditare din Uniune, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 765/2008, sau
 - (b) un organism de acreditare din afara Uniunii care a semnat un acord multilateral de recunoaștere sub auspiciile Forumului internațional de acreditare.

Articolul 37

Planificarea și raportarea activităților de control

1. Statele membre se asigură că activitățile de control al obligațiilor prevăzute de prezentul capitol sunt incluse într-o secțiune separată a planurilor naționale multianuale de control, în conformitate cu articolele 41, 42 și 43 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
2. Rapoartele anuale privind controlul obligațiilor prevăzute de prezentul regulament trebuie să includă o secțiune separată care să conțină informațiile stabilite la articolul 44 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

Capitolul II

Garanții referitoare la anumite utilizări anterioare

Articolul 38

Mențiuni generice

1. Fără a aduce atingere articolului 13, prezentul regulament nu afectează utilizarea mențiunilor care sunt generice în Uniune, chiar dacă mențiunea generică face parte dintr-o denumire care este protejată în temeiul unui sistem de calitate.
3. Pentru a stabili dacă o mențiune a devenit sau nu generică, se va ține cont de toți factorii, în special de:
 - (a) situația existentă în statele membre și în zonele de consum,

- (b) reglementările relevante la nivel național sau la nivelul Uniunii.
4. Pentru a proteja întru totul drepturile părților interesate, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să prevadă norme suplimentare de stabilire a caracterului generic al denumirilor sau mențiunilor amintite la alineatul (1).

Articolul 39

Soiuri de plante și rase de animale

1. În cazul în care o denumire sau mențiune protejată sau rezervată în temeiul unui sistem de calitate descris la titlul II, titlul III sau titlul IV cuprinde sau conține numele unui soi de plante sau al unei rase de animale, prezentul regulament nu împiedică introducerea pe piață a unui produs a cărui etichetă conține numele soiului de plantă sau al rasei de animale respective, cu condiția ca:
- (a) produsul în cauză să conțină sau să fie derivat din soiul sau rasa menționată;
 - (b) consumatorii să nu fie induși în eroare,
 - (c) utilizarea denumirii soiului sau a rasei să constituie concurență loială,
 - (d) utilizarea să nu exploateze reputația mențiunii protejate și
 - (e) în cazul sistemului de calitate descris la titlul II, producerea și comercializarea sub respectivul nume a produsului din soiul sau rasa în cauză să fi depășit zona sa de origine înainte de data cererii de înregistrare a indicației geografice.
2. Pentru a clarifica și mai mult drepturile și libertatea operatorilor din industria alimentară de a utiliza denumirea unui soi de plantă sau a unei rase de animale, menționate la alineatul (1), Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să stabilească norme detaliate privind utilizarea unor astfel de nume.

Articolul 40

Legătura cu proprietatea intelectuală

Sistemele de calitate descrise la titlurile III și IV se aplică fără a aduce atingere normelor Uniunii sau celor ale statelor membre privind proprietatea intelectuală, în special celor referitoare la denumirile de origine și indicațiile geografice, precum și la mărci.

Capitolul III

Mențiuni și simboluri ale sistemelor de calitate și rolul producătorilor

Articolul 41

Protejarea mențiunilor și simbolurilor

1. Mențiunile, acronimele și simbolurile referitoare la sistemele de calitate pot fi utilizate numai pentru etichetarea produselor obținute în conformitate cu normele sistemului de calitate în care se încadrează. Această dispoziție se aplică în special următoarelor mențiuni, acronime și simboluri:
 - (a) „denumire de origine protejată”, „indicație geografică protejată”, „indicație geografică”, „DOP”, „IGP” și simbolurilor asociate, în conformitate cu titlul II;
 - (b) „specialități tradiționale garantate”, „STG” și simbolului asociat, în conformitate cu titlul III.
2. În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, Fondul European Agricol de Dezvoltare Rurală (FEADR) poate finanța, pe bază centralizată, la inițiativa Comisiei sau în nume propriu, măsurile de pregătire, monitorizare, suport juridic și administrativ, asistență juridică, taxele de înregistrare, reînnoire și supraveghere a mărcilor, cheltuielile de judecată și orice alte măsuri necesare pentru protejarea utilizării mențiunilor, acronimelor și simbolurilor aferente sistemelor de calitate împotriva utilizării abuzive, imitării, reproducerii sau oricărei alte practici care ar putea să inducă în eroare consumatorul, în interiorul Uniunii sau în țări terțe.
3. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme în vederea protejării uniforme a mențiunilor, acronimelor și simbolurilor menționate la alineatul (1).

Articolul 42

Rolul grupurilor

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice privind organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, un grup are următoarele drepturi:

- (a) să contribuie la garantarea calității produselor sale de pe piață prin monitorizarea utilizării comerciale a denumirii și, dacă este necesar, să informeze autoritățile competente menționate la articolul 33, în cadrul prevăzut de articolul 13 alineatul (3).
- (b) să desfășoare activități de informare și promovare care să vizeze informarea consumatorilor în privința proprietăților produselor care oferă valoare adăugată;

- (c) să desfășoare activități legate de asigurarea conformității unui produs cu caietul de sarcini;
- (d) să adopte măsuri de eficientizare a sistemului, inclusiv dezvoltarea de expertiză economică, efectuarea de analize economice, diseminarea de informații economice privind sistemul și activități de consiliere a producătorilor.

Articolul 43

Dreptul de a utiliza sistemele

1. Statele membre se asigură că orice operator care îndeplinește cerințele prevăzute de titlurile II și III are dreptul de a fi inclus într-un sistem de control, astfel cum este menționat la articolul 34.
2. Operatorii care produc și depozitează o specialitate tradițională garantată, o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, sau care introduc pe piață o astfel de specialitate tradițională garantată, denumire de origine protejată și indicație geografică protejată sunt supuși, la rândul lor, sistemului de controale menționat la capitolul I din prezentul titlu.
3. Statele membre se asigură că operatorii care intenționează să respecte normele prevăzute de un sistem de calitate instituit de titlurile III și IV au această posibilitate, iar participarea lor nu este împiedicată pe criterii discriminatorii sau fără o bază obiectivă.

Articolul 44

Taxe

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 882/2004, în special dispozițiilor capitolului VI de la titlul II, statele membre pot solicita plata unei taxe pentru acoperirea costurilor de gestionare a sistemelor de calitate, inclusiv a celor suportate pentru prelucrarea cererilor, declarațiilor de opoziție, cererilor de modificare și cererilor de anulare prevăzute de prezentul regulament.

Capitolul IV

Proceduri de cerere și înregistrare pentru denumiri de origine, indicații geografice și specialități tradiționale garantate

Articolul 45

Domeniul de aplicare al procedurilor de solicitare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în ceea ce privește sistemele de calitate prevăzute la titlul II și titlul III.

Cererea de înregistrare a denumirilor

1. Cererile de înregistrare a denumirilor în cadrul sistemelor de calitate menționate la articolul 45 pot fi depuse numai de către grupuri.

În condiții excepționale, o persoană fizică sau juridică poate fi considerată un grup.

Pentru a evita impunerea unor cerințe disproporționate, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să definească condițiile excepționale menționate în cel de-al doilea paragraf.

2. Atunci când cererea în temeiul sistemului prezentat la titlul II se referă la o arie geografică dintr-un stat membru sau când cererea în temeiul sistemului prezentat la titlul III este pregătită de un grup stabilit într-un stat membru, aceasta trebuie adresată autorităților din statul membru respectiv.

Statul membru examinează cererea prin mijloace adecvate, pentru a se asigura că este justificată și că îndeplinește condițiile sistemului respectiv.

3. În cadrul controlului prevăzut la al doilea paragraf, statul membru inițiază o procedură națională de opoziție prin care publică cererea și stabilește o perioadă rezonabilă în care orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită sau își are reședința pe teritoriul său poate depune o declarație de opoziție față de cerere.

4. Dacă consideră, după evaluarea declarațiilor de opoziție primite, că sunt îndeplinite cerințele prezentului regulament, statul membru poate adopta o decizie favorabilă și transmite Comisiei un dosar de cerere.

Statul membru se asigură că decizia sa favorabilă este făcută publică și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim dispune de căi de atac.

5. Atunci când cererea depusă în temeiul sistemului prevăzut la titlul II se referă la o arie geografică dintr-o țară terță, sau când cererea depusă în temeiul sistemului prevăzut la titlul III este pregătită de un grup stabilit într-o țară terță, aceasta se transmite Comisiei fie în mod direct, fie prin intermediul autorităților din țara terță în cauză.

6. Documentele menționate în prezentul articol se transmit Comisiei în una dintre limbile oficiale ale Uniunii.

7. Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, să stabilească normele necesare pentru a facilita procedura de solicitare și a clarifica forma și conținutul cererii, inclusiv în cazul cererilor privind unul sau mai multe teritorii naționale.

Verificarea de către Comisie și publicarea în scopul manifestării opoziției

1. Comisia examinează, prin mijloace adecvate, cererea primită în temeiul articolului 46, pentru a se asigura că este justificată și că îndeplinește condițiile sistemului respectiv. Verificarea nu trebuie să dureze mai mult de șase luni.

Comisia, prin acte de punere în aplicare, fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54, face publică lista denumirilor pentru care a primit cereri de înregistrare, precum și data primirii acestora.

2. Atunci când, pe baza verificării desfășurate în temeiul alineatului (1) primul paragraf, consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute de prezentul regulament, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, prin acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54:
 - (a) documentul unic și trimiterea la publicarea caietului de sarcini, în cazul cererilor depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul II;
 - (b) caietul de sarcini, în cazul cererilor depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul III.

Procedura de opoziție

1. Autoritățile dintr-un stat membru sau țară terță, sau o persoană fizică sau juridică având un interes legitim și care este stabilită într-o țară terță, pot transmite Comisiei o declarație de opoziție în termen de două luni de data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim, stabilită sau cu reședința într-un stat membru diferit de cel în care a fost depusă cererea, poate depune o declarație de opoziție în statul membru în care este stabilită, în termenul de depunere a unei declarații de opoziție prevăzut la alineatul (1).

2. Comisia verifică admisibilitatea declarațiilor de opoziție.
3. Atunci când declarația de opoziție este admisibilă, Comisia invită autoritatea sau organismul care a depus cererea să înceapă consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni.
4. Dacă detaliile publicate în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) sunt modificate substanțial în urma consultărilor corespunzătoare menționate la alineatul (3), Comisia repetă verificarea menționată la articolul 47 alineatul (1).
5. Declarația de opoziție și documentele aferente transmise Comisiei în conformitate cu alineatele (1)-(4) se întocmesc în una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene.

6. Pentru a stabili proceduri și termene clare de depunere a declarațiilor de opoziție, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate, norme privind procedura de manifestare a opoziției.

Articolul 49

Decizia privind înregistrarea

1. Atunci când, pe baza informațiilor puse la dispoziția sa și după verificarea efectuată în temeiul articolului 47 alineatul (1) primul paragraf, consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrare, Comisia decide respingerea cererii prin intermediul unor acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54.
2. În cazul în care nu primește nicio declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 48, Comisia înregistrează denumirea prin intermediul unor acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54.
3. În cazul în care primește o declarație de opoziție admisibilă, Comisia, în urma consultărilor corespunzătoare menționate la articolul 48 alineatul (3) și luând în considerare rezultatele acestor consultări:
 - (a) în cazul în care s-a ajuns la un acord, înregistrează denumirea prin intermediul unor acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54 și, dacă este necesar, modifică informațiile publicate în temeiul articolului 47 alineatul (2), dacă modificările nu sunt substanțiale, sau
 - (b) în cazul în care nu s-a ajuns la un acord, adoptă o decizie prin intermediul unor acte de punere în aplicare.
4. Actele de înregistrare și deciziile de respingere se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 50

Modificarea unui caiet de sarcini

1. Un grup care are un interes legitim poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini.

Cererile trebuie să descrie și să motiveze modificările solicitate.
2. Atunci când modificarea presupune una sau mai multe modificări care nu sunt minore ale caietului de sarcini, cererea de modificare trebuie să urmeze procedura prevăzută la articolele 46, 47, 48 și 49.

Dacă modificările propuse sunt însă minore, Comisia aprobă sau respinge cererea prin acte de punere în aplicare, fără asistența comitetului prevăzut la articolul 54. În caz de aprobare, Comisia publică elementele menționate la articolul 46 alineatul (2) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

O modificare nu poate fi considerată minoră dacă vizează o denumire înregistrată sau dacă sporește restricțiile referitoare la funcționarea pieței unice.

3. Pentru a facilita gestionarea din punct de vedere administrativ a unei cereri de modificare, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate, definiția și domeniul de aplicare al modificărilor minore, precum și forma și conținutul unei cereri de modificare.

Articolul 51

Anularea

1. Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea unei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim, poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să anuleze înregistrarea unei denumiri de origine protejate, a unei indicații geografice protejate sau a unei specialități tradiționale garantate în următoarele cazuri:
 - (a) nu este asigurată conformitatea cu condițiile prevăzute de caietul de sarcini,
 - (b) nu este introdus pe piață, timp de cel puțin cinci ani, niciun produs care face obiectul specialității tradiționale garantate, denumirii de origine protejate sau indicației geografice protejate în cauză.

La solicitarea producătorilor produsului comercializat sub denumirea înregistrată, Comisia poate anula respectiva înregistrare.

2. Pentru a defini proceduri clare și a se asigura că toate părțile au posibilitatea să își protejeze drepturile și interesele legitime, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate, norme privind procedura de anulare.

Titlul VI

DISPOZIȚII PROCEDURALE ȘI FINALE

Capitolul I

Norme de procedură

Articolul 52

Competențele Comisiei

În cazurile în care îi sunt conferite competențe, Comisia acționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 53 în cazul actelor delegate și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 54 în cazul actelor de punere în aplicare, în absența unor dispoziții contrare explicate în prezentul regulament.

Articolul 53

Acte delegate

1. Competența de a adopta actele delegate menționate în prezentul regulament este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.

Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia comunică acest lucru simultan Parlamentului European și Consiliului.

2. Delegarea competenței menționată la alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu.

Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să revoce delegarea de competențe informează celălalt organ legislativ și Comisia în acest sens, cu cel puțin o lună înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării, precum și posibilele motive ale acesteia.

Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

3. Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecții față de actul delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

Dacă la expirarea acestui termen nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au prezentat obiecții față de actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în actul respectiv.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului menționat dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu intenționează să prezinte obiecții.

În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecții cu privire la actul delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecții cu privire la actul delegat expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 54

Acte de punere în aplicare

[Atunci când se adoptă acte de punere în aplicare în temeiul prezentului regulament, Comisia este asistată de Comitetul pentru politica în domeniul calității produselor agricole și se aplică procedura prevăzută la articolul [5] din Regulamentul (UE) nr. [xxxx/yyyy] (*a se completa după adoptarea regulamentului de stabilire a mecanismelor de control menționate la articolul 291 alineatul (2) din TFUE, care este în curs de examinare de către Parlamentul European și Consiliu*).

Capitolul II

Abrogare și dispoziții finale

Articolul 55

Abrogare

1. Regulamentele (CE) nr. 509/2006 și (CE) nr. 510/2006 se abrogă.

Cu toate acestea, articolul 1 alineatul (1) și articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 continuă să se aplice în ceea ce privește cererile referitoare la produsele care nu sunt cuprinse în domeniul de aplicare al titlului III primite de Comisie înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.

2. Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III la prezentul regulament.

Articolul 56

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele
[...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]

ANEXA I

Produse menționate la articolul 2 alineatul (1)

I. DENUMIRI DE ORIGINE ȘI INDICAȚII GEOGRAFICE

- bere,
- ciocolată și produse derivate,
- pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație,
- băuturi produse din extracte de plante,
- paste făinoase,
- sare,
- gume și rășini naturale,
- pastă de muștar,
- fân,
- uleiuri esențiale,
- plută,
- cârmâz,
- flori și plante ornamentale,
- bumbac,
- lână,
- răchită,
- in melițat.

II. SPECIALITĂȚI TRADIȚIONALE GARANTATE

- preparate alimentare,
- bere,
- ciocolată și produse derivate,

- pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație,
- băuturi produse din extracte de plante,
- paste făinoase.

ANEXA II

Mențiuni de calitate facultative

Categoria de produse (referire la clasificarea din Nomenclatura Combinată)	Mențiune de calitate facultativă	Act care stabilește mențiunea și condițiile de utilizare
carne de pasăre (CN 0207, CN 0210)	furajate cu crescute în spații închise – sistem extensiv crescute în aer liber creștere tradițională în aer liber crescute în aer liber – libertate totală vârsta la sacrificare durata perioadei de îngrășare	Articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 543/2008
ouă (CN 0407)	proaspăt extra sau extra proaspăt indicarea modului de nutriție a găinilor ouătoare	Articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 589/2008 Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 589/2008 Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 589/2008
miere (CN 0409)	origine florală sau vegetală origine regională origine teritorială origine topografică criterii calitative specifice	Articolul 2 din Directiva 2001/110/CE
ulei de măsline (CN 1509)	prima presare la rece extracție la rece aciditate picant aromă: copt sau verde amar intens mediu ușor bine echilibrat ulei dulce	Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1019/2002
lapte și produse lactate (CN 04) grăsimi tartinabile (CN 0405 și ex 2106, CN ex 1517,	unt tradițional conținut redus de grăsimi	Articolul 115 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și anexa XV la acesta

CN ex 1517 și ex 2106)

ANEXA III

Tabelul de corespondență menționat la articolul 55 alineatul (3)

4. **REGULAMENTUL (CE) NR. 509/2006**

Regulamentul (CE) nr. 509/2006	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 alineatul (6)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	-
Articolul 2 alineatul (1) litera (d)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (2) primul, al doilea și al treilea paragraf	-
Articolul 2 alineatul (2) al patrulea paragraf	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 3	Articolul 22 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf	-
Articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 18 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (1) și articolul 40 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)

Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 19 alineatul (2) litera (a)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 19 alineatul (2) litera (b)
Articolul 6 alineatul (1) litera (c)	Articolul 19 alineatul (2) litera (c)
Articolul 6 alineatul (1) litera (d)	-
Articolul 6 alineatul (1) litera (e)	Articolul 19 alineatul (2) litera (d)
Articolul 6 alineatul (1) litera (f)	-
Articolul 7 alineatele (1) și (2)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (3) literele (a) și (b)	Articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 7 alineatul (3) litera (c)	-
Articolul 7 alineatul (3) litera (d)	-
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 46 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 46 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (6) literele (a) - (c)	Articolul 46 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (6) litera (d)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 46 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (8)	Articolul 46 alineatul (6)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 47 alineatul (2) a doua liniuță
Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 49 alineatul (1)

Articolul 9 alineatele (1) și (2)	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 21 alineatele (1) și (2)
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 49 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (5)	Articolul 49 alineatele (3) și (4)
Articolul 9 alineatul (6)	Articolul 48 alineatul (5)
Articolul 10	Articolul 51
Articolul 11	Articolul 50
Articolul 12	Articolul 23
Articolul 13 alineatul (1)	-
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (3)	-
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 43 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 33 alineatul (3) litera (a) și articolul 34 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (1) a doua linie	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 16	-
Articolul 17 alineatele (1) și (2)	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 54
Articolul 19 alineatul (1) litera (a)	Articolul 19 alineatul (3)

Articolul 19 alineatul (1) litera (b)	Articolul 46 alineatul (8)
Articolul 19 alineatul (1) litera (c)	Articolul 46 alineatul (8)
Articolul 19 alineatul (1) litera (d)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (1) litera (e) Articolul 19 alineatul (1) litera (f)	Articolul 21 alineatul (3) Articolul 51 alineatul (2)
Articolul 19 alineatul (1) litera (g)	Articolul 23 alineatul (5)
Articolul 19 alineatul (1) litera (h)	Articolul 50 alineatul (3)
Articolul 19 alineatul (1) litera (i)	-
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 19 alineatul (3) litera (a)	-
Articolul 19 alineatul (3) litera (b)	Articolul 25 alineatul (2)
Articolul 20	Articolul 44
Articolul 21	Articolul 55
Articolul 22	Articolul 56
Anexa I	Anexa I

5. REGULAMENTUL (CE) NR. 510/2006

Regulamentul (CE) nr. 510/2006	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1) și articolul 2 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 2	Articolul 5
Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 38 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 6 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 4	Articolul 7
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (3) și articolul 46 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 46 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 46 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 9 și articolul 15 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (8)	-
Articolul 5 alineatul (9)	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 5 alineatul (10)	Articolul 46 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 47 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 47 alineatul (2) prima liniuță
Articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 49 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1) primul paragraf

Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 48 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 10
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 49 alineatul (2) și articolul 49 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 49 alineatele (3) și (4) și articolul 48 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (6)	Articolul 11
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 48 alineatul (5)
Articolul 8	Articolul 12
Articolul 9	Articolul 50
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 43 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 33 alineatul (3) litera (a) și articolul 34 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (1) a doua liniuță	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 12	Articolul 51
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 54
Articolul 16 litera (a)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 16 litera (b)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 16 litera (c)	Articolul 46 alineatul (7)
Articolul 16 litera (d)	Articolul 46 alineatul (8)

Articolul 16 litera (e)	-
Articolul 16 litera (f)	Articolul 48 alineatul (6)
Articolul 16 litera (g)	Articolul 12 alineatul (5)
Articolul 16 litera (h)	Articolul 50 alineatul (3)
Articolul 16 litera (i)	Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 16 litera (j)	-
Articolul 16 litera (k)	Articolul 51 alineatul (2)
Articolul 17	Articolul 16
Articolul 18	Articolul 44
Articolul 19	Articolul 55
Articolul 20	Articolul 56
Anexa I și anexa II	Anexa I

FIȘĂ FINANCIARĂ				CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1	
				DATE: 24/11/2010	
1.	LINIA BUGETARĂ: 05 04 05 02			CREDITE: CA 22,5 milioane EUR CP 9 milioane EUR	
2.	TITLU: Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole.				
3.	TEMEI JURIDIC: Articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.				
4.	OBIECTIVE: Instituirea unei politici coerente în domeniul calității produselor agricole, cu scopul de a ajuta fermierii să informeze mai bine consumatorii în privința calităților, caracteristicilor și proprietăților produselor agricole.				
5.	IMPLICAȚII FINANCIARE	PERIOADĂ DE 12 LUNI (milioane EUR)	EXERCITIUL FINANCIAR ÎN CURS 2010 (milioane EUR)	EXERCITIUL FINANCIAR URMĂTOR 2011 (milioane EUR)	
5.0	CHELTUIELI - DIN BUGETUL UE (RESTITUIRI/INTERVENȚII) - DIN BUGETELE NAȚIONALE - DIN ALTE SECTOARE	CA 0.150 CP 0.150	-	-	
5.1	VENITURI - RESURSE PROPRII ALE UE (TAXE/TAXE VAMALE) - LA NIVEL NAȚIONAL		-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	CHELTUIELI ESTIMATE	CA 0.110 CP 0.110	CA 0.150 CP 0.150	CA 0.150 CP 0.150	CA 0.150 CP 0.150
5.1.1	VENITURI ESTIMATE				
5.2	METODĂ DE CALCUL:				
6.0	POATE FI FINANȚAT PROIECTUL DIN CREDITE ÎNSCRISE LA CAPITOLUL CORESPUNZĂTOR DIN BUGETUL ACTUAL?				DA NU
6.1	POATE FI FINANȚAT PROIECTUL PRIN TRANSFER ÎNTRE CAPITOLELE BUGETULUI ACTUAL?				DA NU
6.2	VA FI NECESAR UN BUGET SUPLIMENTAR?				DA NU
6.3	VOR TREBUI INCLUSE CREDITE ÎN BUGETELE VIITOARE?				DA NU
OBSERVAȚII: Quantumul inițial estimat al creditelor necesare pentru măsurile prevăzute la articolul 46 alineatul (3), mai ales în ceea ce privește înregistrarea și protejarea logourilor, mențiunilor și acronimelor în țări terțe este de 110 000 EUR în 2012 și de 150 000 EUR anual începând cu anul 2013. Finanțarea prevăzută pentru 2014 și 2015 depinde de disponibilitatea creditelor din acești ani.					